உ

சிவமயம்.

—o—

அருட்பெருஞ்ஜோதி.

ஷடாந்தசமரசசுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

—o—

இது

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் பௌத்திரரும்,
பிரசங்கரத்திநாகரம் சி. வடிவேலுபிள்ளை யவர்கள் தமையன்
வித்வான் சி. நமச்சிவாயபிள்ளை யவர்கள்
ஜேஷ்ட குமாரருமாகிய

சி. இரத்தினசபாபதிபிள்ளை யவர்கள்

இயற்ற,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மஹாவித்துவான்
சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

—o—

சென்னை,

பண்டித மித்திர அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

இதன் விலை அணா - ௪.

அறிவிப்பு.

இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

—o—

சன்மார்க்க போதம்.

சமரச அகவல்.

உத்தரஞான சிதம்பர வெண்பா.

சமரச இலக்கண வினு விடை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்
சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

அருவமு முருவமு மருவுரு வதுவு
மொருபெரு முதலென வுலகந் தேர்வான்
பொதுவாய் விளங்கிப் பொற்புற வோங்குபு
விதுதவழ் குடுமி வியப்பிற் றழீஇப்
பொன்வரை யென்னப் பொலிவி னிரீஇ
மின்மலி கனக மேயப் பெற்ற
வம்பல நாப்ப ணானந்த நிர்த்தன
மும்பர் பராவ வுவகையி னுஞற்று
நம்நட ராஜ னற்சரண் வாழ்த்த
வம்ம வம்ம வளவில் கவிகள்
தேன்கற் கண்டு சீனி முப்பழ
மான்றரு வமுத மளவிய சுவையினு
மிக்க வினிக்கவு மேவிய வன்பர்
நெக்குநெக் குருகவு நேர்மையின் பாடிய
வருட்பிர காச வள்ள லென்னத்
தெருட்டுமே தினியிற் றிகழ நின்ற
வராமங் களுறு மமல வடலூ
ரிராம லிங்க வேந்தல் சோதர
னெனவவ தரித்த வெழிற் சபாபதிவே
ளனவற் கினிய வருமைப் பௌத்திர
னிமிழ்பிர சங்க விரத்தி னாகரந்
தமிழறி வடிவேற் றமைய னாக

வமிச முற்ற வருங்கலை தேர்ந்த
நமசி வாய னற்றவப் புத்திரன்
சீர்கரு ணீகச் செல்வர் மரபிற்
பேர்பெற வந்த பிரபல வறிஞன்
முந்திய தெலுங்கு மொழிபயில் கின்ற
பந்தர் நகரின் பாங்கர் சமைந்த
பாவனைச் செல்ல பல்லி யரசன்
தேவர கோடை சீர்சமஸ் தானம்
பண்டித னாகிப் பன்னிரண் டாண்டங்
கெண்டிசை யும்புக ழியம்ப வாழ்ந்தோன்
கருதரு மெண்ணில கருவி நூல் சாத்திரத்
திருதய முணர்ந்த விரத்தின சபாபதி
மருமமாச் சூழ்ந்த மந்தண மெவையுங்
கருணையா யவனியிற் கழற வெண்ணுபு
திருமந் திரமுந் திருவருட் பாவு
மிருநூல் களுமே யேற்றவா தாரமாச்
சுத்தசந் மார்க்கச் சூட்சியு மேமச்
சித்தியுஞ் சமயச் சித்தி நிலைகளுள்
தத்துவ நீக்கமுஞ் சாகாக் கல்வியுஞ்
சுத்தம் பிரணவம் சூட்சும ஞானமும்
வித்தையின் விளங்கு விசேட சா மான்யமு
முத்தர பூர்வ வுயர்சித் தாந்தமு
மூவகைப் பாடிய முடிவு மைந்தெழுத்
தாம்வகை விளக்கமு மவற்றின் பொருளு
மருங்கலை யின்னமு மனேக மாகச்
சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துச்
சடாந்த சமரச வேதசன் மார்க்கநூல்
தடாரிபோன் முழங்கத் தானியற் றினனே.

சாத்துகவிகள்.

---*---

பெங்களூர் அருட்பெருஞ்சோதி சபையின் தாபகரும்,
சடாந்தசமரச சுத்தசன்மார்க்கசங்கத்தாருள் ஒருவருமாகிய
மகாவித்வான் சித்தாந்தரத்நாகரம் அ. வேங்கடசுப்புபிள்ளை
அவர்கள் கருத்து.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருட்கிரண பானுவெனவகத்திமிர
மிரித்தருள்வான வதரித்தோன்
றெருட்கிரண மதிஞர் புகழிராமலிங்க
நாமவருட் சித்தன் மேனாண்
மருட்கிரண மாயையினன் மாழாந்த
மாந்தருய்ய வழங்கும் வாய்மைப்
பொருட்கிரணச் சடாந்த சமரச சுத்த
சன்மார்க்கம் புவிமேலோங்க. (1)

அன்னவருட் பிரகாச வள்ளலடி
யார்க்கருளு மான்மபோத
மென்னவருஞான விசாரத்தெளிவின்
சிந்தனையா லிதயந்தேறித்
தன்னதுரை முழுதுமம்மான் வாய்மலர்ந்த
தாமொழிபுஞ் சார்ந்திலங்க
நன்னயஞ்சேர் சமரசமுங்காய சித்தி
யேமசித்தி நலமுந்தோன்ற. (2)

கடந்தவரும் பவஞ்சநெறி தொடர்ந்தவரும்
படித்தளவிற் கரங்குவிக்க
நடந்தருசிற் சபாநாதரனவரத
தாண்டவத்தை நவிற்றுகிற்கு ஞ்
சடந்தசமரச சுத்த சன்மார்க்க
தீபிகைப் பேர்தரித்த நூலை
மடந்தவிரத்திடன் குலவமேனேக்கித்
தானுக்கி வழங்கினுனல். (3)

வழங்கினவன் யாவனெனில் வடற்கணருட்
பிரகாச வள்ளலென்றே
முழங்குசிறப் பபிதான னிராமலிங்கப்
பெருந்தகைக்கு முன்னேன் பன்னூல்
பழம்பொருடேர் சபாபதிவேடரு நமச்சிவாய
மகிபன்னேர் செல்வன்
கிழங்கெடுக்கு மெய்யுரவோ னிரத்தின
சபாபதிப்பேர் கிளர்வல்லோனே. (4)

இனையவனேர் பெரியவனே வியற்றியதாம்
பெருநூலோ வெனவெள்ளேன்மின்
பனையளவாந் தருநிழலைத் தினையளவாம்
பனித்துளியுட் பார்க்கிலீரோ
கனைகடலுண்டவர் வடிவை யெள்ளுவரோ
விராமலிங்கர் கடைக்கண்ணேக்கிற்
புனைகருணைக் கிலக்கான பேரனிவனறிவாழம்
புகலற் பாற்றே. (5)

சீராளன் றேவர்கோட்டைச் செல்லப்பல்லி
மன்னன் றெளிவுமேவ
வாராயும் பன்னூலுமவற் குணத்தும்
புலவனென வாங்கிருந்தோன்
பேராலுங் குணத்தாலு நல்லவரதனமாகப்
பிறங்கா நின்றோன்
தாராளமாவழங்குஞ் சன்மார்க்க தீபிகைநூ
றழைக மாதோ. (6)

சென்னை மாஜி - இந்து ஜனபூஷணி பத்திராதிபர்
வித்வான் - திருமயிலை வி. சுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சித்திதரும் புருடார்த்த நான்கமையுஞ்
சின்மயானந்த ஞான
பத்திதருஞ் சன்மார்க்க நிலையறியப்
பரிந்துதிரு மூலர் முன்செய்
முத்திதரு மந்திரத்தி னுட்பொருளு
முதறினு ருவகை கொள்ளச்
சத்திதருந் திருவ ருட்பாக் கனியினு றஞ்
சாரமதைத் தக்கார்க் கெல்லாம்.

பெருமைசிதம் பரம்ரத்ன சபாபதியாம்
பிள்ளைப்பேர் பெற்ற சீலன்
றிருவருளாற் சடாந்தசம ரசவேத
சுத்தசன் மார்க்கதீ பிகையென்றோது
மருமைநூற் செய்ததற் கரியபிர
மாணங்க ளாய்ந் தெடுத்தே
ஒருமைநிறை செந்தமிழில் வசனகா
வியமாக வுரைத்தா னன்றே.

---o---

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ஈக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

மமரகற்றுந் திருவருட்பா வாய்மலர்ந்த
வள்ளலுக்கு மகிழ்செய் பேரன்
குமரனையே நிகர்கல்வி கொளுமிரத்ன
சபாபதிப்பேர் கொளுநா வல்லோன்
தமரநீர் சுலவவனிப் புலவர்களி
கூர்ந்திடவே தருசடாந்த
சமரசசன் மார்க்கசுத்த தீபிகையின்
சிறப்பதனைச் சாற்றலாமோ.

மஹா வித்வான் - புரசை அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரி லொருவரும்
சென்னைத் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்த் தலைமை
பண்டிதருமாகிய திருமழிசை - வீரசிம்மாசன மடம்
ஸ்ரீ சாந்தலிங்க ஸ்வாமிகளாதீனம்
வித்வான், சிவப்பிரகாசய்யரவர்களியற்றியது.

திருஞானச் சிதம்பர மிராமலிங்கேந்திரன்
றமையன் சபாபதிமால் பௌத்ரனென்ன
வருநமசிவாயவேள் மைந்தன் கல்வி
வளந்திகழி ரத்தினசபாபதிப்பேர்
தருவனையவா மாத்தியகுலன் சடாந்த
சமரச சுத்த சன்மார்க்க தீபிகையா நூலை
யுருமருவுமூலர் நூற்குரையாய்ச் செய்தே
யுலகிநற்கீந்திட்டதிற னுவக்கற் பாற்றே.

— ௧ —

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்க ளியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சன்மார்க்க முறுமார்க்க மெனக்கொண்டிங்
கருள்புரிந்து தவரா வாய்மை
பன்மார்க்கத் தாலுரைத்த வள்ளலார்
பணித்தவற்றின் பயனை யெல்லாஞ்

சொன்மார்க்கத் தெவருமுற்றுச் சுகம்பெறச்
சடாந்தசமரச மாஞ்சுத்த
சன்மார்க்க தீபிகைகரத் தினசபா
பதியியற்றிச் சார்ந்தான் சீரே.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் மருகரும்,
சமரசவேத சுத்தசன்மார்க்க சங்கத்து மஹா வித்வான்களி
லொருவருமாகிய சைவபுராணிகர்
பொ - சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
போ - பரமசிவம் பிள்ளையவர்க ளியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மன்னியநல் ஷடாந்த சமரசவேத
வுண்மையினை மகியோர்தேறத்
தன்னிகரில்லரிய சன்மார்க்கதீ
பிகையெனு நூல் சதுராச்செய்தான்
மன்னியநம்மருட்கோமான் வடலூர்ஞா
னச்சீமான் வழியுதித்த
நன்னயன் சிதம்பர ரத்தினசபா
பதியென்னு நாவலோனே.

சிதம்பரம் - பிராமணகுலம் பகான் சிவப்பிரகாசயதீஸ்வரர்
சீடர்களிலொருவரும் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள்
மாணுக்கர்களி லொருவருமாகிய
காவித்தண்டலம்-மதுரகவி ஜோதிட வாரூட கணிதப்புலமை
சு - ஆறுமுகசுவாமிகள் இயற்றியது.

முத்தியினுக்கிலக்காகும் ஷடாந்த சமரசவேத
முடிவைத் தேர்ந்து
சுத்தசன்மார்க்க தீபிகையெனவோர்
பனுவலினைச் சுகமாச்செய்தான்
பத்திநெறியினைப் பயக்கு நன்மார்க்கத்
துறையனைத்து பண்பிற்றேர்ந்த
புத்திமிகுஞ் சிதம்பர ரத்தினசபாபதி
யென்னும் புலவன்றுனே.

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
மாணவரி லொருவராகிய
தே - கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரவர்க ளியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தெருட்டருஞ்சி வானந்த நன்னிலையைத்
திகழ்பெறநற் சீடர்க்கூட்டு

மருட்பிரகா சன்னடிக்கே யன்பு பிருந்
தவன்வழியே யார்ந்த செம்மன்
மருட்பிறவி யிரியஷடாந் தசமரச
சுத்தசன் மார்க்க தீபம்
பொருட்பொலிவிங் குறமொழிந்தா
னிரத்தின சபாபதியென் புனிதன் மாதோ

0

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

முகவுரை.

"அருளுறுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுறு சண்முகப் புனிதன் றாள்களும்
தெருளுறுஞ் சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளறநாடொறும் வணங்கி யேத்துவாம்."

வேதாகமேதிகாச புராணசாத்திரங்கள் ஆன்மகோடிகளகன்மத்திற்குத் தக்கபடிபொருள் கொடுத்துக்கொண்டிருத்தலின் அவற்றிற்கேற்பட்ட பாஷ்யங்கள்பலவாய், சமயங்கள்பலவாய், கொள்கைகள்பலவாய், சாதனங்கள்பலவாய், ஒழுக்கங்கள்பலவாய் விரிந்தன. ஆயினும்அவ்வவற்றால் பிரதிபாதிக்கப்படும் உண்மைப்பொருளொன்றேயென்பதும் அதனையறிதற்கேற்ற அறிவு எல்லாருக்கும் பொதுஎன்பதும் நிச்சயமாகலின், அத்தகையஅரியபெரிய விஷயமாகிய அனுபவத்தினைக் கரதலாமலகமெனக் காட்டத்திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு வெளிவந்தது ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கதீபிகை என்னும் சாத்திரம். இதுஅளவைநூலிற்குறித்தபிரமாணங்கட்கு முறணுறாதபடி சாமானியமாகவும் விசேடமாகவும் விடயங்களைவிளக்கும். இந்திரியகரண ஜீவ ஆன்மவொழுக்கங்களிற் சிறந்தார்க்கு இச்சாஸ்திரம்அந்தர்முகபாவனையில் விளைந்தநூலாகக் காண்பர். அவ்வொழுக்கங்களில் மாறுபட்டார் பகிர்முகபாவனையில் விளைந்த நூலாகக் கா

ண்பர். இதுவாழையடிவாழையென வந்ததிருக்கூட்ட மரபின
ரனுபவித்தற்கேற்ற சன்மார்க்கஞான பொக்கிஷமாம். ஆங்
காங்குள்ள பரிபாஷா சொற்களுக்குப்பொருள் முன்பின்
முரணாது இடநோக்கிக் கிரகித்தல்மரபாம். இதில்முக்கியமாக
அனுபந்த சதுட்டயம், ஷடாந்தம், சமரசம், சுத்தம், சன்
மார்க்கம், சத்து, சுத்தம், சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்க
ம், சுத்தசன்மார்க்கம், ஏமசித்தை என்ற தலைப்பெயர்களுடன்
கூடிவிளங்கி ஒவ்வொன்றும் பற்பலஉட்பிரிவுகளைப் பெற்று
வைதிகசீலர் பலரும்கொண்டாடத்தக்கதாயது. திருவருட்
பிரகாசவள்ளலாருக்கு அடிமைபூண்டொழுகும் நியமத்தி
னாலும் அப்பெருமான் திருவருள் உணர்த்தப்பெற்ற அருள்
உணர்ச்சியினாலும் விளங்கிய சமரச சன்மார்க்கவிளக்கம்
இனையது என ஒருவாறு சிறியேன் புன்மதியிற்றோன்றிய
வண்ணம் இத்தீபிகையை உலோகோபகாரமாக வெளிபி
டத்துணிந்தனன். இவ்வசனநடையால் இயற்றப்பட்ட இந்
நூலில் திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் பற்பல சமயங்களில்
தமது பக்தஜனங்களுக்கு உபதேசித்தருளிய காலையில் வெ
ளிப்பட்ட ஆப்தவசனக் குறிப்புகளைப் பெரும்பாலுந் தழு
வியுள்ளேன். அவற்றிற்கு மேற்கோளாகத் திருமந்திரத்
தின்கண்ணுள்ள பிரமாணங்களையுந் திருவருட்பாவிற்கண்ட
அநுபவஞானப் பாசுரங்களையு மெடுத்தாண்டுள்ளேன். சம
ரச ஞானானுபவிகளாகும் ஞானச்செல்வர்கள் இந்நூலின்
கண் குற்றங் கவனியாது குணத்தையே பாராட்டிக்கொண்
டருள்வர் எனப் பணிவொடு பிரார்த்திக்கின்றேன். நூல்
முழுவதனையும் பொறுமையாயும் நுண்மையாயும் ஆய்ந்த
பின்னரே அருமைபெருமை விளங்குமாகலின் முன்னுரை
ஃய இவ்வளவில் நிறுத்திக்கொண்டனம். சுபம்.

தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி.

சி. இர.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சித்திவிநாயகர் வணக்கம்.

சன்மார்க்க மீதென்று நான்மறையின் செம்பொருளைப்
பன்மார்க்க ரியாரும் பரிந்துணர்வா—னன்மார்க்க
சித்தியினுக் கேற்றநூல் செய்திடற்கிங் கென்மனமே
சித்திவி நாயகனைச் சேர்.

அவையடக்கம்.

கற்றவர்கள் காசினியிற் கனிவாகக் கன்மவினைப்
பற்றறவே பகர்ந்தநூற் பட்டநூ லேயாவும்
உற்றவருங் கலைகளினி லொருசிறிது முணராத
சிற்றறிஞன் செய்தநூற் சிலந்திநூ லிகர்த்திடுமால்.

வேதாகமங்களின் அணிபொருளையும் அதனைச் சுருக்கியும் விரித்துங் கூறும் சுருதிஸ்மிருதி புராண இதிகாசங்களின் உள்ளக்கிடைக்கையும் தமிழ்மக்கள் உண்மை நிலை கண்டு எளிதில் உய்யும்வண்ணம் பரமாத்மசிகாமணிகளாய்த் திருவவதாரஞ் செய்து வேதாகமங்களின் அணிபொருளை தேவாராதி வாயிலாக ஐயந்திரிபற உணர்த்திய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி முதலிய பரமாசாரியர்களது இருதயத்தை

யும் சுவானுபூதிவாயிலாகச் செவ்வனே யுணர்த்தும் திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட்பாவில் பெறப்படுகின்ற ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தின் சொரூபத்தைச் செவ்வனேயுணராது மாறுபடுகின்றவரது மயக்கமகலுமாறு ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கதீபிகை சாதுக்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வெழுதலாயினேன்.

அநுபந்த சதுட்டயமுணராவிடத்துப் படிப்போர்க்கு நூலில் பிரவிர்த்தியுண்டாகாமையின் முன்னர் அவையறியத்தக்கனவாம்.

அநுபந்தசதுட்டயம்.

விஷயம்சன்மார்க்கம்.

இச்சன்மார்க்கந் தாதமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம் சன்மார்க்கமென நால்வகைத்தாம். இவற்றின் பொருள் கடவுளுக்கு அடிமையாதல், புத்திரனாதல், சினேகனாதல், * முதல்வன்மயமாதல் என்பன. ஈற்றது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் சாதன நான்கனுள் நான்காவதாய் * ஞானத்தில் யோகமாம். இதனை வேதாகமங்கள். நிவர்த்திமார்க்கமெனக் கூறும் பிரவிர்த்திமார்க்கம்

---

* முதல்வன்மயமாதல் என்றது, கருடோகம்பாவனைபோலச் சிவோகம் பாவனைகூடியிருத்தல்.

* இது ஞானத்தில் யோகமாக மேற்பட்ட பரயோகம் திருவருள் வியாபகத்தில் அமிழ்தலென்றபடியாம்.

கர்மகாண்டத்திலும் நிவர்த்திமார்க்கம் ஞானகாண்டத்தி லுங் கூறப்படுகின்றன.

ஆணவத்தால் முக்குண சமபாதமுடைய ஜீவர்கள் குணமற்றதை யுபாசித்துச் சுத்தமாதிகளை யடைவது மிக வருத்தமாதலின் முதலில் சகுணப்பிரமமாகிய அஷ்ட முகூர்த்தங்களை உபாசித்து அதனால் சகுணமுத்திவாய்க்கப் பெற்றவர்கட்கே பின்னர் நிர்க்குண முத்தியென்னுஞ் சுத்த மாதிகளுண்டாம். இவற்றைப் பிபீலிகாமார்க்கமெனக் கூறுவர். ஞானயோகமாந்தர்கள் சுத்தமாதிகளை அடையுமவ்விய க்தகதியை விகங்கமார்க்கமெனப் பலபடவிரித்து ஆன்றோர் கூறுவதால் அதுசன்மார்க்கமெனப் பொதுப்படக் கூறப் பட்டது.

திருவருட்பா.

மார்க்கமெலாமொன்றாகுமாநிலத்தீர்வாய்மையிது
தூக்கமெலாநீக்கித்துணிந்துளத்தே—யேக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்கசங்கத்தைச்சார்ந்திடுமின்சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ்சேர்வீரிந்நாள்.

இந்நூலினுக்கு முன்னூல் திருவருட்பாவாகலினாலும், அவ் வருட்பா திருமந்திரத்தினை யாதாரமாகப் பிறந்தமையாலும் அம் முறைபற்றி அருட்பா முந்தியும் திருமந்திரம் பிந்தியுமாகக் காட் டப்பட்டது.

திருமந்திரம்.

மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள் கிட்டவகுப்பது
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமேயன் றிமற்றொன் றில்லை
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமெனுநெறி வைகாதோர்
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமாஞ்சித்தயோகமே.

சம்பந்தம்.

எண்குணத்தனாகிய இறைவனதருளே உயிர் பரமென்னும் பகுதிமுதற்படியாம். அந்வயவியதிரேகங்களால் சாமானிய விசேடமாகிய விடயத்திற்கும் அவ்விடயத்தைக் கூறும் நூலுக்குமுள்ள தொடர்பு சம்பந்தமாம். அது குரு சீடன் என்னும் பரம்பரைத்தொடர்பும், தந்தைமகன் என்னுங்கால் வழித்தொடர்புமாம். ஈண்டு அந்வயம் பிரமேயம் அபிதேயமென விருவகைத்து. பிரமேயம்-எட்டென்னும் அகரவுயிரும் இரண்டென்னும் உகரவுயிருங்கூடிய பத்தென்னும் யகரம். அபிதேயம்பூதமுதல்நாததத்துவ மீறாயுள்ளவை. பிரமேயம் உயிர்பரமெனவும், அபிதேயம் பூதமெனவும் கூறுவதில் பூ என்பதற்கு மலர்ந்தது பிரகாசம் எனவும், த-என்பதற்கு தடித்தது காரியம் எனவும், ம்-என்பதற்கு ஊன்றியது நிலையெனவும் பொருளாம். எனவே அதற்கு நிலைபெற்ற காரிய அக்நிப்பிரகாசமென்றும் பூதகாரிய அக்நியென்றும் பெயராம். பூ-என்பதில் உகர உயிரும், தம்-என்பதில் அகரவுயிருங்கூடியதொகை அ-

உம், உ-உம், ஆகப்பத்தாகிய யகரமாம். இவைபத்தும் பொது ஸ்தானங்களாகச் சன்மார்க்க பாதத்திற் சொல்லப் படுவனவாம். அவை மண், ஜலம், அக்கி, காற்று, வான், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், ஆத்மா என்பனவாம. இவை அபிதேயமெனவும் எட்டிரண்டால் உயிர்பரமெனவும் பத்து பொதுஸ்தானங்களெனவுங் கூறப்படும். இவற்றின் அநுபவம் நவநிலை அவை விந்து நாதம் பரவிந்து பரநாதம் அபரவிந்து அபரநாதம் திக்கிராந்தம் அதிக்கிராந்தம் அருள் என்பன.

திருவருட்பா.

எட்டிரண்டென்பனவியலுமுற்படியென
அட்டநின்றோங்கியவருட்பெருஞ்ஜோதி.

திருமந்திரம்.

எட்டுமிரண்டுமினிதறிகின்றிலர்
எட்டுமிரண்டுமறியாதவேழைகள்
எட்டுமிரண்டுமிருமூன்றுநான்கென
பட்டதுசித்தாந்தசன்மார்க்கபாதமே.

பயன்.

சாகாக்கல்வி, கடவுணிலை, தத்துவநிக்ரகம், ஏமசித்தியென்னுமிவற்றால் என்றும் அழியாத சுத்தம், பிரணவம், ஞானம் என்கிற எல்லாம் வல்ல சர்வசித்தி வல்லபங்களைப்

பெற்று அவற்றால் அருட்போகம், அனந்தபோகம், சிவ போகம் முதலிய நித்தியபோகங்களை அநுபவித்தப்பயனும்.

திருவருட்பா.

சாகாதகல்வித்தரமறிதல்வேண்டுமென்றும்
வேகாதகாலுணர்தல்வேண்டுமுடன்—சாகாத
தலையறிதல்வேண்டுந்தனியருளாலுண்மை
நிலையடைதல்வேண்டும்நிலத்து.

திருமந்திரம்.

காலுந்தலையுமறியார்கலதிகள்
காலந்தசத்தியருளென்பர்காரணம்
பாலொன்றுஞானமேபண்பார்தலையுயிர்
காலந்தஞானத்தைக்காட்டவீடாகுமே.

அதிகாரி.

இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணமென்னு நான்கு வேதங்கண் முடிவினும், தந்திர, மந்திர, உபதேச கலைக ளென்னு மாகமங்கள் முடிவினும், பூர்வ உத்தர, பூரவோத் தர, உத்தரோத்தரமாக வழங்குங் கர்மகாண்ட ஞானகாண் டத்துள் கூறும் பரவெளி நடனமாகிய சிற்சபா தரிசனத் தை யிற்நூற் கூறுகின்றமையால் இதற்கு அதிகாரிகள் யோகமாந்தர்கள். முக்குற்றங்கள் நிரம்பிய மோகமாந்தர்க ளநதிகாரிகள். முக்குற்றங்களாவன: காமம், வெகுளி, மய

க்கம் என்பன. யோகமாந்தர்கள்சித்தபூமிகளில்உழலல் உற க்க நிலையற்று நிருத்தம், ஏகாக்கிரமென்னும் தன்னிலையும் ஒருவழி நிலையுமுடையவர்கள். வாழையினிடத்துஅக்நி செல்லாததுபோல மோகமாந்தர்தட்கு இது விளங்காதாத லால் அவர்கள் அநுதிகாரிகள். காய்ந்த கட்டையினிடத்து அதிசீக்கிரம் அக்நி பற்றுவதுபோல அதிதீவர பக்குவமு டைய யோகமாந்தர்கட்கு நன்குவிளங்குவதால் அவர்கள் அதிகாரிகளாவர்.

திருவருட்பா.

ஆகமாந்தமூவேதத்தினந்தமுமறையும
பாகமாம்பரவெளிநடம்பரவுவீருலகீர்
மோகமாந்தருக்குரைத்திலேனிது சுகமுன்னும்
யோகமாந்தர்க்குக்காலமுண்டாகவுரைத்தேன்.

திருமந்திரம்.

மூன்றுளகுற்றம்முழுதுநலிவன
மான்றிருடுேங்கிமயங்கிக்கிடந்தன
மூன்றினைநீங்கியேநீங்கினர்நீங்காதார்
மூன்றினுட்பட்டுமுடிநின்றவாறே.

ஷடாந்தம் (எ-து) வேதாந்த, சித்தாந்த, நாதாந்த யோகாந்த, போதாந்த, காலாந்தம்.

சமரசவேதம் (எ-து) அந்தவாறினும் நீக்கமின்றி நிற்ற லெதுவோ அதுவே சிவம் பிரமமெனும் அறிவு. அதனைத் தெரிவிப்பதே சமரசவேதமாம்.

சுத்தம் (எ-து) ஒன்றுமல்லாதது எல்லாமுடையது.

சன்மார்க்கம் (எ - து) சத்-மார்க்கம் சத்தென்னும் பொருளினுண்மையை தெரிவிக்கும் வழி.

திருவருட்பா.

தத்துவத்துட்புறந்தானும்பொ-
சத்தாந்திருநடநான்காணல்வேண்டும்
கொத்தறுவித்தைகுறிப்பாயோதோழி
குறியாதுலகில்வெறிப்பாயோதோழி.

என்றபடி சத்-சர்வசொரூபத்தன்மையுடைய திருநடனம், சத்பிரமம், அக்ஷரம், அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா என்னு மிவை ஒருபொருள்குறித்த சொற்கள்.

பிரமம் - இன்பவடிவமானது.

ஆன்மா - சொரூபவாசகமானது.

அக்ஷரம் - என்ஞான்று மொருதகைத்தாய் அருபவடிவமாயிருபது. க்ஷரம் (நாச) மற்றது.

அவ்வியாகிருதம் (எ-து) வியாகிருதமென்பது உலகந் தோற்றுவதற்குத் தகுதியான நிலைதசையைக்குறிக்கின்ற அ என்னும் எதிர்மறை உபசருக்கத்தால் நண்ணிய காலத்தை குறிக்கின்றது. ஒரு பொருளுடைய ஸ்தூலத்துக்கும

தசைகளைச் சுகம் பிரமம் என்னும் மொழிகளால் கூறப்படு கின்றன, ஆதலால் சத்பிரமம் அக்ஷரம அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா ஆக ஐந்து மொழிகட்கும் ஒரே பொருள் என்றுணர்க.

சத்என்பதுபற்றி சாமவேதசாந்தோக்கிய உபநிஷத்து இருட்டிக்குமுன் ஆன்மா ஒருவனுகிச் சத்ரூபமாயிருந்தான், பலவாகப் பிறக்கின்றவனுகின்றேனெனச் சங்கற்பித்தான், பின்பு தேஜஸ் ஒளியையுடைய தீயைப்படைத்தான், தீயினின்றும் உருவமுடைய பொறிகள் அநேகமாய் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே ஆன்மாவினின்று ஜீவர்கள் பிறக்கின்றார்கள் என்று கூறுவதறிக.

திருவருட்பா.

பரமதனேடுல குயிர்கள் கற்பனையே யெல்லாம் பகர் சிவமேயென வுணர்ந்தோமாதலினல் நாமே, பிரமமெனப் பிறர்க்குரைத்துப் பொங்கிவழிந்தாங்கே பேசுகின்றபெரியவர்தம் பெரியமதம் பிடியேல், உரமிகுபேருல குயிர்கள் பரமிவை காரியத்தாலுள்ளனவே காரணத்தாலுள்ளன வில்லனவே தருமிகுபேரரு ளொளியாற் சிவமயமே யெல்லாந் தாமெனவேயுணர்வது சன்மார்க்கநெறி பிடியே.

சமரசம்.

மைத்திரேய சாகை என்னுஞ் சுருதியில் ஆன்மாவின் திறம் மூவகைப்பட்டிருக்கும் அவை பிரமன்,

விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும்வடிவத்தை யுடையது அறிவு விளக்கமானது அவற்றுள் இராஜதகுணத்தின் கூறு பிரமன். சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு, * தமோகுணத்தின் கூறு *ருத்திரன். அச்சிவன் ஒருவனே சிருட்டி திதி சங்காரத் தொழில்களை அடையும் பொருட்டுப் பெயராலும் தொழிலாலும் பேதமடைகின்றனென்று கூறப்பட்டமையால் சத்தென்னும் பொருளில் ஆன்மா அடங்கியதால் சமரசம்வருவிக்கப்பட்டது. சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு என்றதற்குக்காரணம் விஷ்ணு வியாச உருவமடைந்து எல்லாவுயிர்களும் இன்பம் அடையும்பொருட்டு வேதப்பிரிவுகளைச் செய்து சமயமத சன்மார்க்கங்களை விளக்கினமைபற்றியும், காத்தல் தொழிலைப்பற்றியும் அங்ஙனங் கூறற் கிசைந்தது.

திருவருட்பா.

பிரமமென்றுஞ்சிவமென்றும்பேசுகின்றதிலைதான்
 பெருநிலையேயயிந்நிலையிற்பேதமுண்டோவெனவே
தாமறியவினவுகின்றாய்தோழியிதுகேணீ
 சமரசசன்மார்க்கநிலைசார்தியெனிலறிவாய்
திரமுறவாயினுமெல்லாமாகியல்லாதாகுந்
 திருவருளாம்வெளிவிளங்கவிளங்குதனிப்பொருளாஞ்
சிரமுறுமோர்பொதுவுண்மைச்சிவம்பிரமமுடியே
 திகழ்மறையாகமம்புகலுந்திறனிதுகண்டறியே.

* தமோகுணமென்றது அவ்வுருத்திரன் தொழிலை நோக்கியாம்.

* ஏண்டு உருத்திரனென்றது குணருத்திரனை.

சுத்தம்.

சத்ரூபமும், ஞானவடிவமும் முடிவற்றதும் பல முளை களையுடைய மஹா மாயையோடுங்கூடி வேறுபட்டிருப்ப தும் ஞானம் பலம் தொழிலென்னு மியற்கை யிலக்கணங்க ளையுமுடையது. சுத்தம். அச்சுத்தத்தில் ஆன்மாவும் ஆன் மாவில் ஆகாயமும் ஆகாயத்தில் வாயுவும் வாயுவில் தீயும் தீயில் நீரும் நீரில் மண்ணும், மண்ணில் பைங்கூழும், பை ங்கூழில் அந்நமும், அந்நத்தில் புருடனும் * பிறந்தன. புரு டன் என்ற வாக்கியத்தால் அது கைகால் முதலிய அவய வங்களோடுகூடியிருக்குந் தனுகரணங்கள் பிறப்பதற்கு ஏதுவாயது. அத்தனுகரணங்கள் பிரமன்முதல் ஸ்தம்பம் வரையிலுள்ளன. அவற்றுள் ஸ்தம்பம் நுண்ணியதோர் ஜந்து. பிரமன் நித்தியத்துவமுடையவன். நித்திய பிரமன் தோன்றுவதற்கு காரணம் வேண்டாதாயினும் அநித்திய மான உடம்பு பிறப்பதற்கு காரணம் வேண்டுமா தலின் இரணியகருபபன், விராட்புருடன், ஈசுரன், சதுமுகப பிரமன் முதலாயினோர் காரணமாயினரென வுண்மைகளை தெரிவிக்கு நிமித்தம் சுத்தம் வருவிக்கப்பட்டது.

சன்மார்கம்.

இச்சன்மார்க்கம் மூவகைப்படும் அவை சமயசன்மார் க்கம், மதசன்மார்க்கம், சுத்த சன்மார்க்கம் என்பன.

சமயசன்மார்கம். (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் வாச்சி யார்த்தத்தை இலட்சியஞ்செய்வது அதாவது சத்விசாரம்

* இம்முறை பேரா உபநிடதக்கருத்து.

சத்பாத்திரம், கொல்லாமை, பொறுமை, ஜீவகாருணிய, ஈசுரபத்தி முதலியவைகளாம.

திருவருட்பா.

உய்வதாமிதுநங்குருவாணையொன்றுரைபயேன்
சைவமாதிசித்தாந்தத்தும்மறைமுடித்தலத்தும்
நைவதின்றியாங்கதுகதுவாயது நமது
தெய்வமாகிய சிவபரம்பொருளெனத்தெளிவீர்.

இதுவுமது.

கிழக்குவெளுத்தது கருணை யருட்சோதியு தயங்கிடைத்த தெனதுளக்கமலங் கிளர்ந்தெணதகத்தே, சழக்குவெளுத்தது சாதியாச்சிரமாசாரஞ் சமய மதாசாரமெனச் சண்டையிட்டகலக, வழக்குவெளுத்தது பலவாம் பொய்ந்நூல் கற்றவர் தம்மனம் வெளுத்துவாய் வெளுத்து வாயுறவாதித்த, முழக்குவெளுத்தது சிவமே பொருளெனுஞ் சன்மார்க்கமுழுநெறியிற் பரநாத முரசு முழங்கியதே.

திருமந்திரம்.

உள்ளம்பெருங்கோயிலூனுடம்பாலயம்
வள்ளற்பிரானுர்க்குவாய்கோபுரவாசற்
றெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச்சீவன்சிவலிங்கங்
கள்ளப்புலனைந்துங்காளாமணிவிளக்கே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்த சிவபூஞ்சாட்சாத் ஞாபகஞ் செய்தல்வேண்டும்.

சி என்பதன் பொருள் பிஜாக்ஷரம் ரு.

அவையாவன . விந்து, நாதம், சகரவொற்று, அகரம், இகரம், ஆக ரு-ங்கூடிய ஓர் உருவமாகிய சி.

சிவ என்பதில் சி அஃதியாய் மலமில்லாதது, வ-சர்வ வல்லபமுடையது.

சிவம் (எ-து) முற்றும் மலம் நீங்கியது. எங்ஙன மெனில், பசு - ஆன்மா - சிவம். பசு - முற்றுமலமுடையது, ஆன்மா-ஒருபங்கு மலமுடையது, சிவம் - முற்றும் மலம் நீங்கியது. ஆகலின் மலமுற்றும் நீங்கித் தயாவடிவமாவதே சிவம்.

ூம சச்சிதாநந்தம், அஃதாவது சி-சத்து, எல்லாமுடையதாய் விளங்குவது. வ-சித்து, எல்லாம்விளங்குவதாயுள்ளது.

ம்-ஆனந்தம். இவ்விரண்டிலும் நிரம்பிய இன்பம், சிவ பஞ்சாட்சர அனுட்டானம்.

கிழக்கு - முகம், மேற்கு-கால், வடக்கு - வலக்கை, தெற்கு - இடக்கை. கொப்பூழ்-கொடிமரம், கொடிமரத்தினளவு-உள்நாக்கு, வயற்றின் மேடு-பலிபீடம், ஆணவமலமாகிய பசு-நந்தி, மூலாதாரத்தினுள்ளங்கமே சிவலிங்கம், வாய்-கோபுரவாயில், சிரசு - சுவர்க்கம், காது - திக்குகள், கண்கள்-சூரிய சந்திரர்கள், நெற்றி-அக்கி, ஆன்ம அறிவு பிரகாசமுடையது, இடைபிங்கலை-கங்கை யமுனை நினைப்பு மறப்பு, புருவநடு - நெற்றிக்கண், திரிவேணி, திரிகூடம் - நயனயோகநீராடல் ஆன்மநிலையுமான புருவமத்தியில்

ஆன்ம அறிவு என்கிற காபபூரத்தில் கடவுள் அருள் என்கிற தீபம் விளங்குவதாகப் பாவித்துப்பார்த்து அதில் பழுகிக் கடவுளிடத்தே உண்மையாகிய அன்பையும், ஜீவர்களிடத்தே உண்மையாகிய காருண்யத்தையும் இடைவிடாமல் வைத்து ஓங்கார பஞ்சாட்சர ஞாபகம் சிவபஞ்சாட்சர ஞாபகஞ்செய்தலே சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்தத்தை இலட்சியஞ்செய்தல் இது சமயசன்மார்க்க முடிபு.

பிரமவித்தை.

மதசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

" சரியை நிலைநான்குமொருகிரியை நிலைநான்குந் தனியோக நிலைநான்குந் தனித்தனி கண்டறிந்தேன், உரிய சிவஞான நிலைநான்கு மருளொளியாலொன் றொன்றாவறிந்தேன் மேலுண்மை நிலைபெற்றேன், அரிய சிவ சித்தாந்த வேதாந்த முதலாமாறந்த நிலையறிந்தேனப்பால் நின்றோங்கும், பெரிய சிவ வனுபவத்தாற் சமரச சன்மார்க்கம் பெற்றேனிங்கிறவாமை யுற்றேன்காண் டோழி ":—என்றபடி.

மத சன்மார்க்கம் (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் இலட்யார்த்தத்தையும் அதன் விளைவையுங் கொள்வது அது சோகவ, சிவோகம் நான் அவன் அவன் நான் என்னும் அநுபவம். அஃதாவது சத்துவகுணத்திற்கு மார்க்கம்

ரிய வொட்டில் விளைவு தன் அடிமையாகப் பலரையும் பாவித்
பார்சிலை புத்திரனைப் போல் பாவித்தல் சிநேகனைப்போலப் பா
முதலில் தன்னைப்போலப்பாவித்தம், இவ்வாறே தான் கட்
அது அகம் அடிமையாகுதல், புத்திரனாகுதல், சிநேகனாகுதல்,
பூ- மலர்ந்த தன்மையாகுதல். இதற்கநுபவம் நெல்விளைவித்தா
ரியது நிலத்தில் முதல் தொடங்கிக் கிருகத்தில் சேர்க்கும் பரி
யந்தம் அடங்கியிருத்தலேயாகவாம். எங்ஙனமெனில் அது
அகத்தும், புறத்தும், அகப்புறத்தும் புறப்புறத்தும், முள்ள
வைகளைப் பூர்வம், பூர்வாபூர்வம், உத்தரம், உத்தரோத்தரத்
தாற்முத்திசித்தி வாய்ப்படற் குறிப்பு நர்மங்களை உணர்த்தும்.
அகம் எ-து ஆன்மா, அகப்புறம் எ-து ஜீவன். புறம் எ-து
கரணங்கள் புறப்புறம் எ-து இந்திரியங்கள்.

பூர்வார்த்தமாவது- புறப்புறமாகிய இந்திரிய காட்சி
யால் சிவனை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்பது.

பூர்வாபூர்வார்த்தமாவது புறமாகிய கரணக்காட்சியால்
அறிவில் மலமில்லாதவனுகியும் எல்லாமுடையவனுகியு
முள்ள சிவத்திற்கு எனது கரணங்களெங்களைச்சமர்ப்பிக்கின்
றேன் என்பது.

உத்தரார்த்தமாவது அகப்புறமாகிய ஜீவக்காட்சியால்
சிவத்தின் அவயவமாயினேன் என்பது.

உத்தரோத்தரார்த்தமாவது அகமாகிய ஆன்மக்காட்சியால்
சிவமேநான்ஆயினேனென்பது. இதனால் முத்திசித்தி இனைய
வென்பது.

திருவருட்பா.

"புடையுறுசித்தியின்பொருட்டே முத்தியை யடைதென் றருளிய வருட்பெருஞ்ஜோதி" "முத்தியென்பது நிலைமுன் னுறுசாதன, மத்தகமென் றவென்னருட் பெருஞ்ஜோதி" "சித்தியென் பதுநிலைசேர்ந்தவனுபவமத்திறமென்ற வென்னருட் பெருஞ்ஜோதி"

முத்தி எ-து சாதனம், சித்தி எ-து அநுபவம், முத்தியென் னுஞ்சாதனங்கள் வேண்டியவிசாரஞ் செய்பவும்.

விசாரம்.

சாரம் எ-து துக்கம், வி எ-து உலக துக்கத்தை மறுத்தது. பரத்தைக்குறிக்கும் பொருட்டுவந்தது. அவ்விசாரம் பரம்- அபரம் எனஇருவகை- பரம்- முன், அபரம்-பின். முன்- சாத்திரஞானம், வாச்சியார்த்தம் சாதனம். பின்- அநுபவஞானம் இலட்சியார்த்தம் சாத்தியம்.

சிருட்டி விசாரம்.

சாமானியவிசேடணத்தால் அணுபட்க்ஷபரமாணு பட்க்ஷ சம்புபட்க்ஷ, விபுபட்க்ஷ பிரகிருதிபட்க்ஷ மென்னுஞ் சிருட்டிவகைகளில், சாதாரணஅணுபட்க்ஷத்தில் ஆன்மாகாரணசாமானியமும், ஜீவகாரிய விசேடமுமாகிய பூர்வமென்னும் லிங்கஸ்தானத்தில் உத்தரமென்னும் விந்துவின் அபக்குவ மாயா சிருட்டியா லுதித்த தனுகரணங்க ளாதலின் மாயையென்னும் மலங்களால் ஆன்மப் பிரகாசத்தைத்தெ

ரிய வொட்டாமல் மறைத்திருக்கின்றதை ஜலத்திலிருக்கிற பாச்சியை நீக்குவதுபோல் விசாரணையால் நீக்கவேண்டும். முதலில் சன்மார்க்கத்தில் எட்டு இரண்டு ஆகியபத்து. அது அகர உகரமாயது. அதுபூதம் எனவெளிப்பட்டது. பூ- மலர்ந்தது பிரகாசம், த- சடித்தது காரியம், ம்- ஊன்றியது நிலை, எனவே நிலைபெற்ற காரிய அக்கிபிரகாசத்தை யுடையது. அது யகரமென்னும் பத்துப் பொதுஸ்தானங் களாகச் சொல்லப்பட்டது. அவையாவனபிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம, பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், அக்னி ஆகபத்து- இவைகளின் சொரூப, ரூப, சுபாவ, வியாபக, வியாத்தி, விசேட, சாமானிய முதலியவைகளை வாச்சியலக்ஷியமாக அறிதல் வேண்டும். அதுசுத்தத்திலடங்கியது.

சுத்தம்.

ஒருசம்பந்தமு மற்றது. அங்ஙனமாயினும் அதுஎல்லா முடையதாம். பாவம் அபாவம் என்னும் வேறுபாட்டால் பதார்த்தம் இருவகைத்தாம. பிராக்பாவம் பிரத்தும்ஸாபாவம் அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென்னு நான்கனுள் பிராக்பாவம் பிரத்தும்ஸாபாவம் என்னும் இரண்டும்காரியத்திற்குமுன்உள்ளதும் காரியத்திற்குப்பின் இல்லதுமாம்.

சாமானிய சாதாரண காரணசிருட்டி-

அச்சுத்தம் அவ்வியத்தமாய் (வியத்தம்- வெளிப்படல் அவ்வியத்தம்-வெளிப்படாமை)பரமாணு, துவியணுக திரிய

ணுகரூபமாய்ச் சராசரங்கட்குக் காரணமாய் அதிலொன்றிலொன்று வெளிப்பட்டது. அவை மூலப்பகுதி அவ்வியாகிருதம் இரணியகருப்பம், விராட்டு, ஆகாயம், வாயு, தேயு பிருதிவி அப்பு இவைகள் சூட்சமும வியாபகமும் ஒன்றிற்கொன்று காரணமாம்:

விசேடஅசாதாரணகாரண லயம்.

சுருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறியபடி பிரமவிஷ்ணு உருத்திர்கள் இலயத்தை அடைந்தபின் (பிருதிவ் பூதம் தனது எல்லாக்குணத்தோடும்நீரிலொடுங்கும், அந்நீரை அதன் குணத்தோடு அக்கி உண்டுவிடும், அந்தஅக்கினியினுடைய குணத்தோடு வாயுவில் முடிவை அடையும். அவ்வாயு ஆகாயத்திலடங்கும். அவ்வாகாயம்தன் குணத்தோடு பூதாதியென்னும் அகங்காரதத்துவத்திலொடுங்கும். தைஜசம், வைகாரி, பூதாதியென) மூவகைப்பட்ட அகங்காரதத்துவங்கள் மகதத்துவத்திலொடுங்கும் இம்மகதத்துவம் மூலப்பகுதியிலொடுங்கும் *இவைஸ்தூலமும்பரிச்சின்னமுங்காரியமுமாம். இவை காரண வகையில்அணுவெனவுங் காரியவகையில்மகத்தெனவுங் கூறப்படும்,சந்திரன், சூரியன், அக்கி, காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனமென்னு மிவ்வேழின் இலக்கணமினையவெனக் கூறப்படுகின்றது.

---

* பஞ்சபூதமும் தன்மாத்திரையி லொடுங்கு மென்பதினும் தடையில்லை.

சந்திரன்-

ரூபி, காரியகாரணசோபானமாத்திரன், சீடாத்தன்மை, பன்னிரண்டுகலை, அர்த்தவடிவன், பிரமாண்ட பகிரண்ட வியாபகி, பச்சைவெண்மை கலந்தமேனி.

சூரியன்.

ரூபி, காரியன், ஒளிமாத்திரன், சுட்டுஞ்சுடாத்தன்மை பதினாறுகலை, வட்டவடிவன், பிரமாண்டவியாபகி, பச்சை வர்ணன்.

அக்நி-

அரூபி, காரணன் பிரகாச மாத்திரன், சுடுந்தன்மை அறுபத்துநான்குகலை, வடிவன், எங்கும் வியாபகி, சொர்ணன்.

காலம்.

ஆனது ஆகின்றது ஆவது என்னுஞ் சொல்லின் பிரயோகத்திற்கும் தோற்ற ஒடுக்கமுடைய பொருள்கட்குங் காரணமாய் எப்போதுஎன்னும்வினாவினால் இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்கால மென்னுங்காலம் பிரளயத்தில் நித்தியமாகக் கொண்டமையின் விபுஎனக்கூறப் பட்டது. விபு எ-து எல்லாவுருவப்பொருளோடுங் கூட்டமுடையது. அவை மண், நீர், காற்று, மனம் என்பனவாம்இவற்றைக்கற்பமஹாகற்ப அவாந்தரகற் பங்களில் குறிப்பித்தவாறுணர்க.

திக்கு.

திக்கென்பது பிரகாரத்தை நிமித்தகாரணத்தாலுணர்த்தலின் சன்மார்க்கத்திற் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டது. அஃதாவது வடக்கு கால் நட்சத்திரப் பிரகாசம் சித்தசுத்தங்களைப்பெறுவதற்கும், மேற்கு தலைசந்திரப்பிரகாசம்யோக சித்திகளை பெறுகிறதற்கும், கிழக்கு கால் சூரியபிரகாசம் சொர்ணசித்திகளைபெறுகிறதற்கும், தெற்கு தலை அக்கினிபிரகாசம் சாகாக்கால் அநுபவங்களைப்பெறுகிறதற்கும் ஏதுவாதலாம்.

ஆன்மா-

அது பரமான்மா, ஜீவான்மா வெனவிருவகைத்து. பரமான்மாசச்சிதானந்தவிலக்கணமும்ஜீவான்மாஅசத்தாதியிலக்கணமு முடையது. தூல உடலில் இதைய முதலிய ஸ்தானங்களில் பிராணனென்னும் ஐவகைத்தொழிலுடையதோர்காற்றின் விசேடமாகிய மூச்சுமேலெழுதல் கீழ்நோக்குதல், உணவின் தூலபாகத்தைக்கீழ்த்தள்ளிச் சூக்குமபாகத்தைஅவயவங்களில்விரவச்செய்தல்உண்டதைக்கக்கவும்கீழ்நோக்கவும் நாடிகளில்பந்திக்கவும்செய்தலாகியதொழிற்குக் காரணமாயது. இப்பிராணன் ஜீவான்மாக்களின் இயக்கத்திற்கு ஏதுவாயிருப்பது. இச்சீவ தேகங்கள் லலாடஸ் தானத்தில் மேற்குறித்த ஆன்மா கோடி சூரியப் பிரகாசத்தையுடையவனாயவன்.

மனம்.

சூக்குமபூதங்களில் சத்துவகுண சம்பந்தத்தாலுதித்துப்பித்தநினைப்புமறப்பிற்கு ஏதுவாயவிந்திரியமாய்ப் புறகத்துவங்களியங்குவதற்குக் காரணமுமாம். இது அக்கினியின் சூரியபாகத்திலுண்டாகும் காற்றினலைசைக்கப்படும் போது நினைப்பையும் அக்கினியின் சந்திரபாகத்திலுண்டாகும் காற்றிலைசைக்கப்படும் போது மறப்பையுமடையும்.

வேதாந்த சித்தாந்த விசாரம்,

திருவருட்பா-

"ஆறுகோடியாஞ்சமயங்களகத்தினுமவைமேல்
வீறுசேர்ந்தசித்தாந்த வேதாந்த நாதாந்தந்
தேறுமற்றைய வந்தத்துஞ் சிவமொன்றேயன்றி
வேறுகண்டிலேன்கண்டிறேர்பெரியர்காள்விளம்பீர்."

திருமந்திரம்.

சோடசமார்க்கமுஞ்சொல்லுஞ் சன்மார்க்கிகட்
காடிய வீராறி னந்தமீ ரேழிற்
கூடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்
தேறியே ஞானஞேயாந்தத் திருக்கவே.

தானான வேதாந்தந்தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானதுரியத் தனுவன் றனைக்கண்டு
தேனார் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமா
யானா மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே."

என்னும் பாக்களிற் குறிபித்தபடி சிவம் ௧, ஆன்மா திரோதை மாமாயை முதலிய பாகு பாட்டினை தெரியவொட்டாமல் மறைத்தது ஆணவம். ஆதி பரை இச்சைகிரியை ஞானசத்திகளாலும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையா யுள்ள திருவருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிய பரமாசாரியராலும், வேதாகமங்களாலும் முதல்துணை நிமித்தமென்னுங் காரணத்தாலும் சையோக சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களாலும் அவற்றை அளந்தறிதல்வேண்டும். முதல் துணை நிமித்தமென்னுங்காரணத்தால் நூலானது படமும் மண்ணானது கடமுமானாற்போல் - முதற்காரண மாயமாமாயையினின்றுந் துணைக்காரணமாகிய கிரியாசத்தியால் தனுகரண புவனபோகங்கள் நிமித்தகாரணனான சிவனால் வெளிப்பட்டன. நிமித்தகாரணனான சிவமேபதி.

அப்பதியினது அருட்சத்தியால் ஆன்மாக்கள் பந்தம் முத்தியிரண்டையுமனுபவிக்கின்றன. ஆன்மாக்கள் பந்தத்தசையில் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறனோடுங்கூடி இச்சாஞானக்கிரியைகளாற்சுழலுவதும்முத்திதசையில் விடயவாசனையின்றிநிற்பதுமாம்:—ஆன்மா சித்து. தத்துவம்சடம். சித்தாகியஆன்மாசடமாகியதத்துவத்தைத்திரு வருளால்தனக்குவேறென்று பகுத்தறிதலால் பந்தத்தினின்றும் நீங்கும் நீங்கவே தன்னாலறியப்பட்டது. சடம் தனக்கறி வித்ததருள் என்றுணரும்.

சிவம்— கடல் போல்வது வியாபகமாம்,

ஆன்மா— அதனுள் நீர்போல்வது வியாத்தியாம்,

ஆணவம்-அந்நீருள் நிருக்கும் உப்புப்போல்வியாப்பியமாம்,
கன்மம்— அந்நீரில் வீசுங்காற்றுப் போல்வதாம்.

மகாவாக்கியம்.

திருவருட்பா. "தொம்பத வுருவொடு தற்பதவெளி யிற் றோன்றசி பதநான் காணல் வேண்டும், எம்பத மாகி யிசைவாயோ தோழி, யிசையாமல் வீணிலே யசைவாயோ தோழி.

திருமந்திரம்.

"தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுதற்பதம்
மப்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத
நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கிய
மும்பருரை தொந்தத் தசிவா சியமே.

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறு மாயை அல்லதுபரிக்கிரக சத்தியில் தோன்றியது தொம்பத மெனவும், பரையிலு தித்தது தத்பதமெனவுஞ் சாந்தியில் நின்றதசிபத மெனவும் பெறப்பட்டன. மகாவாக்கியத்தி ன்வாச்சியலட்சியங்களை அவ்வருளே திருமேனியாகவெழுந்தருளிய பரமாசாரியர் தசகாரியமாய் உபதேசித்தல் வருமாறு.

திருவருட்பா.

"உயிரநுபவமுற்றிடி லதனிடத்தே யோங்கருளநுபவமுறுமச், செயிரி னல்லநுபவத்திலே சுத்தசிவ வநுபவமுறுமென்றாய், பயிலுமூவாண்டிற் சிவைதரு ஞானப்பான்

மகிழ்ந்துண்டு மெய்ந்நெறியாம், பயிர்தழைந் துறவைத் தருளிய ஞானபந்தனென் றோங்குசற் குருவே:

திருமந்திரம்.

ஓதியமுத்தி யடைய வேயுயிர்பரம்
பேதமிலாச்சிவ மெய்துந் துரியமோ
டாதிசொருபச் சொருபத்ததாகவே
யேதமிலாதிருவாணம்பிறந்ததே;

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தபடி திருவாணம் த்சகாரி யத்திற்கேது வாயது மகாவாக்கிய உபதேசமாம் தத்துவரூபம், தத்வதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆத்மரூபம், ஆத்மதரிசனம், ஆத்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவ யோகம், சிவபோகம் என்பன தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்-

பூதமுதல் நாததத்துவமீறு யுள்ளனவெல்லாம் நாமல்ல வென்றறியும் போதம்.

தத்துவதரிசனம்-

தத்துவம்சடம், சடம் நம்மையறியாதுநாம்சித்துருவென்ற றியும் போதம்.

நாம்சித்துரு வென்று தெரியவொட்டாமல்மறைத்த திந்தத்தத்துவ மென்றறியும் போதம்.

ஆத்மரூபம்-

ஆணவ நீங்கிநின்றபரமாசாரிய னருளால் தன்னையடைதல்.

ஆத்மதரிசனம்-

சாங்சித்துரு வென்றுமகிழ்தல்

தனக்கெனச்செய லொன்றின்றிச்சனரூபாயடைதல்.

சிவரூபம்-

எங்குஞ் சிவமாகத்தரிசித்தல்

சிவதரிசனம்-

உயிரானந்திட்டது.

சிவயோகம்-

அந்நியமில்லா தெல்லாந்தானாக யோகஞ்செய்வது.

சிவபோகம்.

சிவத்தோட்டத்துவிதமாகின்றநிலை.

திருவருட்பா.

ஆறெனுமந்தங்களாகியன்றுருகு மம்பலத்தாடல் செய்.
யானந்த சித்தர், தேறறிவாகிச்சிவானுபவத்தேதனின்மயமாய்
நான் றிளைக்கின்றபோது, மாறகல்வாழ்வினில் வாழ்கின்ற
பெண்ணேவல்லவணீயேபிம் மாதிலேமேலேயேறினை;யென்கி
ன்றாரென்னடியம்மா வென்கைபிடிக்கின்றாரென்னடியம்மா.

கண்கலந்த கணவரெனக்கைகலந்த தருணங், கண்டறி
யேனெனையுமென் கரணங்க டனைபு, பெண்கலந்தபோக

மெலாஞ்சிவபோகந்தனிலோரிறை யளவென்று ரைக்கின்ற மறையளவின்றறிந்தேன். விண்கலந்ததிருவாளருயிர் கலந்ததருணம், வினைத்துயர்தீர்ந்தடைந்த சுகங்களைத்திடுந் தோறெல்லாம், உண்கலந்தவானந்தப் பெரும்போக மப்போதற்றதென வெனைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் டோழி:

கேவலாத்துவிதம்.

திருவருட்பா.

சுத்தவேதாந்தமவுனமோ லதுசுத்தசித்தாந்தராசியமோ, நித்தநாதாந்த நிலையநுபவமோ நிகழ் பிரமமுடிபின்மேன்முடிபோ, புத்தமுதனைய சமரசத்ததுவோ பொருளியலறிந்திலெனவே, அத்தகையுணர்ந்தோருரைத்துரைத்தேத்து மருட்பெருஞ் ஜோதியென்னரசே,

திருமந்திரம்.

நூலுஞ்சிகையுமுணரார் நின்மூடர்கள்
நூலதுவேதாந்தநுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்றுமந்தணர் பார்ப்பார்பரமுயி
ரோரொன்றிரண் டினிலோங்கார மோதியே.

கக

யறிவுக்கறிவல்ல தாதாரமில்லை
யறிவேயறிவை யறிகின்றதென்றிட்
டறைகின்றனமறை யீறுகடாமே.

என்னும்பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறுள்ள அறிவு திருக்கெனவும் அறியாமை திரிசிய மெனவுங்கூறப்படும். இறை யெனவும் பிரமமெனவும், தஸ்மரீண யெனவுஞ், சிவ மெனவுங் கூறப்படும். அப்பிரமத்தினிடத்தில் திரிபதார்த்தம் தமக் கெனவடி வமின்றியிருத்தலின் அவைதோற்றல்மாத் திர முடையனவாம். ஆகவேபிரமம் சுசாதிமுதலியன வின் றியதாம். அவளுள் சுவகதமென்னுமிறுதிபல்வேறுஅவயவ வடிவமாம், விசாதிகமாகியநடுபிருதிவி தத்துவ முதல் நாத தத்துவ மீறுபுள்ளவையாம், சுசாதிகமாகியமுதல் தன்னைப் போல்மற்றென்றிருத்தலாம், இபபேதங்களற்றுச்சாமானிய விசேடணங்கட்கு அதிஷ்டானமாகவும் உபாதானமாகவும். நிர்விகாரமாகவு முள்ளது பிரமமென்றுணர்தல் வேண்டும், அப்பிரமம்சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம் பூரணமென் னுமைந்திலக் கணத்தையுடையது இவ்வைந்திலக்கணங்களுக் கு முறனுக வுள்ளனஅசத்து,சடம், துக்கம், அநித்தம், கண் ட மென்பனவாம். சத்துமூன்றும், சீவன், ஈசன், கூடஸ்தன், பிரமம் எனநான்குசித்தும், விடயம், பிரமம், வாசனை, முக் கியம்,நிசம், ஆன்மா, அத்துவிதம், வித்தையென வெண்வி தவானந்தமும் பிராக்பாவம், பிரத்தொம்ஸாபாவம், அன்னி யொன்னியாபாவம்,அத்தியந்தபாவமெனு நான்கபாவமும், காலம் தேசம், வஸ்துவெனு மூன்று பரிச்சேதமின்றிய பூரணமென்னும் வியவகாரிகத்தில் விகாரப் படுவனவாம் இவற்றிற். கேதுஅறியாமையாகிய திரிசியமாம். அது பிர மத்தின் கற்பிதசத்தி

ரூபமாகவு முபாதேய மாகவும் விகாரமாகவும் உள்ளதறியாமையாகிய அதுபிரமத்தின்சத்திஅசத்து, சடம் துக்கம் அநித்தம் கண்டமென்னு மிலக்கணமுடையதாம் மேலும் பின்னம், அபின்னம், பின்னபின்னம், சத்து, அசத்து, சதசத்து, அவயவம், நிரவயவம், அவயவநிரவயமாய் அநிர்வாச்சியமுமாம்- அவசரபேதத்தால் துச்சம், அநிர்வாச்சியம், ரத்தமென்றும், தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவியென்றும் சொல்லபபடும. அதுசங்கோசவிகாசதரு மத்தினால் தனுகரண புவனபோகங்களை கொடுக்குஞ சுதந்தரத்துவமும் சுதந்தர ஈனத்துவமும் சித்திரபடகதிற்கு ஒபபாகச் சுயஞசித்திற்கற்பிக்கப்பட்ட சராசரங்கட்குக் காரணமாயுமுள்ளது, காரணமாதல் எங்ஙனமெனில் கிளிஞ்சலில்லாத வெள்ளியைக்கிளிஞ்சலி லறியாமையானது அதில் கற்பித்ததுபோல, பிரமத்தின்சத்தி (அறியாமை) யால் மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், அந்தக்கரண சதுஷ்டயம், ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கர்மேந்திரிய பஞ்சகம், பிராணபஞ்சகம், சூக்குமபூதம், ஸ்தூலபூத முதலியன உதித்தன வென்க - இவைக்கிரம சிருஷ்டியாம், இவ்வெல்லாம் சொப்பனவுலகம்போல் ஒருங்கேயுதித்தல் யுகபத்சிருட்டியாம், இவற்றை ஷடுவிதலிங்க தாற்பரியத்தாற் கேட்டும், யுக்தி, தருக்க அனுமானங்களால் சிந்தித்தும், உபரதிவைராக்கிய ஞானத்தாலும், மந்தர பரிசபாவ அபாவ மகாயோக விடிவதித்தியாசனஞ்செய்தும்ஒழித்தல்வேண்டும். பரமாசிரியர் அநந்துவாவிருத்தியால் ஸ்தூல தேகமுதல் பிரகிருதியீறுவாய்க்கிடந்ததைதரிசயதிசெய்வதாலும்,தடத்தலட்சணத்

தால் பூதமுதல்உலகமிறுவாய்க்கிடந்த நிலைகளைக் காட்டுதலா
லும், சொரூபலட்சணத்தால் அச்சிவமே நீ யெனஉத்தேசம்
இலக்கணை பரிட்சைமுகத்தால் காட்டுதலாலும் சர்வதுக்க
நிவர்த்தி பரமாநந்தவடி வமுத்தியுண்டாகும்- இந்தமகாதே
சத்தால் சிறப்பு வகையால் வெவ்வேறு இலக்கண முடைய
தாகக் கூறப்படும் தத்துவமசி மகாவாக்கியபதத்தின் அருத்த
பேதத்தால் துவித, விசிட்டாத்துவித, அத்துவித சித்தாந்த
ங்கள் ஏற்பட்டன.

திருவருட்பா.

தோன்துவிதா த்விதமாய் விசிட்டாத்துவிதமாய்க் கேவ
லாத்துவிதமாகிச், சான்றசுத்தாத்துவிதமாய்ச் சுத்தந்தோ
ய்ந்தசமரசாத்துவிதமுமாய்த் தன்னையன்றி, யூன்றுநிலையே
றொன்றுமிலதாய்யென்றுமுள்ளதாய் நிரதிசயவுணர்வா வெ
ல்லா மீன்றருளுந்தாயாகித் தந்தையாகியெழிற் குருவா
ய்த் தெய்வமாயிலங்குந்தேவே.

திருமந்திரம்.

தொம்பதந்தற்பதந் தோன்றுமசிபத
நம்பியசீவன் பரஞ்சிவனாய்நிற்கு
மம்பதமேலைச் சொரூபமாவாக்கியஞ்
செம்பொருளாண்டருள் சீர்நந்திதானே.

அணுவும்பரமு மசிபதத்தேய்ந்து
கணுவொன்றிலாத சிவமுங்கலந்தா
னணையறுபால் தேனமுதெனவின்பத்
துணையறவாயுரை யற்றிடத்தோன்றுமே.

விசிட்டாத்துவிதம்.

சித்தாகிய சீவான்மாக்களிலும் அசித்தாகியபூத பௌதிகங்களிலும்பரமான்மா கலந்தேகமாயிருக்கிறான். அவனை வழிபடுக-அவனொருவனொழிய ஏனையரையும் அவர்பொருளையும் விரும்பாதொழிக எனவும் அநந்தகலியாண குணமுடைய பரவாசுதேவ சமுகத்திற்சீவர்கள் பரவாசுதேவ வடிவமாயிருந்தவனருளாற் பரமானந்தமநுபவிப்ப தெனவுங் கூறுவது விசிட்டம், உபஹிதம், உபலக்ஷிதம் சுத்தம் எனநால்வகையாமெனக்கூறப்படுகிறது.

விசிட்டம்— விசேஷணமுடையது. அஃதாவது கூடியது-குடமுடையது நிலமென்புழிக்குடம் நிலத்துடன் கூடியிருத்தலின் அதுவிசிட்டமாம்

உபகிதம்— உபாதியுடன் கூடியது. கடாகாயம் என்புழி ஆகாயம் கடோபாதியுடன் கூடியிருத்தலின் அஃது உபகிதமாம்

உபலக்ஷிதம்— உபலட்சணத்தாலறியப்படுவது. காகமுடைய வீடென்புழிக்காகம்வீட்டிற்குப லட்சனமாயிருத்தலின் அதுஉபலக்ஷிதமாம்.

சுத்தம்—பிறிதொன்றனோடும்சம்பந்த மின்றியவொன்றன் சொரூபம்

அஃதாவது தன்னளவிலுள்ளது- தன்னளவிலுள்ளதெனவே ஒருகாலத்தோடுகூடுதலும், மற்றொருகாலத்தோடு கூடாததும், ஆகாததென்னுஞ் ஞாபகமும் அஞ்ஞாபகமில்லாததொழிதலேசுத்தமிலம். இங்ஙனமேமாயை, அவித்தை அவற்றின் காரியமுதலியவிசேட ணங்கள் ஆன்மாவை விசே

டியமாக வைத்துக்கொண்டு பந்தமுத்தி யென்னு மிரண்டை யும் விவகரிக்கச்செய்துபரமாத்மாவில் கடலில் அலையாதிகள் போல் வியாப்பிய மாயிருத்தலாம்.

சுத்தாத்துவித சித்தாந்தம்.

திருமந்திரம்.

பதியும் பசுவொடுபாசமுமேலைக்
கதியும்பசுபாசநீக்கமுங்காட்டி
மதிதந்தவானந்தமாநந்திகாணுந்
துதிதந்துவைத்தனன்சுத்தசைவத்திலே.

மேற்குறித்த பாட்டுக்கிணங்கவும் வேதாந்த சித் தாந்தத்திற் கூறியபடியும் பதி பாச பாசங்கள் அநாதி யெனவும், ஆணவம், மாயை, காமியம், திரோதை, மாயை யென்னும் பஞ்சமலங்களும், இம்மலங்க ளால் மறைக்கப்பட்ட அனந்தம்பசுக்களும்இப்பசுபா சங்கட்கு முதல்வனைய பதியும் இபபதியினற்பஞ்சகிரு த்தியமும், உபாதி உடல் இடம்பெயர் உணர்வுபேதங் களையெல்லாம் நீக்கிச் சரிதையாதிகளால் வியாபகமா கிய பதியில்வியாப்பியமாகிய பாசங்களுடைமையாகவும் பசுக்கள் அடிமையாகவுங் கொள்வது.

திருமந்திரம்.

பதிபசுபாசமெனப்பகர்மூன்றிற்
பதியினைப்போற்பசுபாசமநாதி

பதியினைச் சென்றணுகாப் பசுபாசம்
பதியணுகிற் பசுபாசநிலாவே.

மேற்கூறியபடி பதிபசுபாச மூன்று மனாதிநித்திய மாம். இவற்றின் உருவம், சொரூபம் சுபாவம், விசேடம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், வன்னம், தரிசனம், சத்திஆகியபத்தால் சோதித்தல்வருமாறு:—பதியினது உருவம் ஆனந்தமெனவும், சொரூபம் இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியெனவும், இவ்வானந்தத்தையே பரையெனவும், இப்பரையையே அசிபத முக்கியார்த்தனாகிய சிவனைவிட்டு நீங்காத பராசத்தியெனப்படும். பரையின் சுபாவமே பரனுக்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்களைக்கொடுபபிப்பதுமாம். இவற்றில் சுத்தமாயை யென்பது நின்மலவடிவமாம். இது ஓங்காரமுதலாய் முப்பத்தொரு பேதமாய் விரியும் அவையாவன குண்டலி, பரம், பிரமம, வைந்தவம், மாயேயம் மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி, சுத்தவித்தையாதி, தனுகரண புவனபோகமாதி சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, நிவர்த்திகலையாதி முதலியனவாம. இதன் வியாபகம் வாக்குகளாயும், அக்ஷரங்களாயும, ஆன்மாவிற்கு அறிவித்துநிற்பது. இதன்விசேடம் சகளநிட்களவடிவமாம. பிரம விட்டுணு உருத்திர மகேசுர சதாசிவமெனும் பஞ்சமூர்த்தமாகிய தொழிற்குக் காரணமாம்.

அசுத்தமாயையாவது:—நாசமில்லாததாய் சகலசகத்திற்கும் காரணமாய் சடமாய் வியாபகமாய்ப் பரிக்கிரகசத்தி

யாய் ஆன்மாக்களின், தனுகரணபுவனபோகமாய் மலங்களி லொன்றாயிருப்பது.

அநாதிமலத்தால் கட்டுண்ட அநாதி பசுவியாத்தியாகிய சீவனைச்சகல கேவலத்தினின்று நீக்குதலும், இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் வாய்க்கப்பெறுதலும் பராபரையென்னும் அருட்சத்தியின் சார்பாலாகுமென்பது சுத்தசித்தாந்தமாம். இச்சுத்தத்தில் சுத்தமே சிவமெனவும, சுத்தத்திற்கேவலம உபசாந்தம் பெறுதலெனவும், சுத்தசகலந் துரியவிலாசமாத லெனவுங்கூறுவது.

ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தால் தன்னையும் சிவனையும் அறியாது கிடத்தலைக் கருணைமேலீட்டால் சிவன் பஞ்சகிருத்தியலீலைகளை திருவிளையாட்டாகத், தனுகரணபுவனபோகமாக மாயை விரித்து ஆன்மாக்களை மாயாவுடலில் விடுவித்துப்பக்குவம் வருவித்து ஆன்மப்பிரகாசம் விளங்கவிளக்கியருளும் மெய்ப்பொருளுண்மையைக் காமிகாதி சிவாகமங்களிற் கூறுவதே சுத்தசித்தாந்தமாம்.

வேதாந்த போதாந்த நாதாந்த யோகாந்த கலாந்தமென்னும் ஷடாந்தங்கள் தத்துவநிக்ரக வாயிலாகக் கடவுணிலை முதலிய புருஷார்த்தமடைவதற்கு நிமித்த காரணமாயுள்ளவையாம். இவ்வெல்லா மதசன்மார்க்கத்திற் கூறப்படுவனவாம். இவையனைத்தும் சுத்தசன்மார்க்கானுபவலேச சித்தி பேதங்களெனவும் கூறுப.

சிவகுணத்தின் இலட்சியார்த்தாலாயபயன்.

இச்சமய மதசன்மார்க்கத்திலடங்கியது தத்துவ நிக்ர கமுங் கடவுள்நிலையுமாம். சாகாக்கல்வியும் ஏமசித்தி யுஞ் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

"அறங்குலவுதோழியிங்கே நீயுரைத்தவார்த்தை
யறிவறியார்வார்த்தையெதனாலெனிலிம்மொழிகேள்
உறங்குவதும்விழிப்பதும்பின்னுண்ணுவதும்மிறத்த
லுறுவதுடன்பிறத்தல்பலபெறுவதுமாயுழலும்
மறங்குலவுமணுக்கள்பலர்செய்தவிரதத்தால்
மதத்தலைமைபதத்தலைமைவாய்த்தனரங்கவர்பால்
இறங்கலிலென்பேசுதலாலென்பயனோநடஞ்செய்
யிறைவரடிபுகழ்பேசியிருக்கின்றேன்யானே."

என்றுகூறுவதறிக.

சுத்தசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

"சுத்தபரமுதல்நான்கு மவற்றுறுநன் னான்குந்தூய வொளிவடிவாகத்துலங்குமொளியளித்தே, நித்தபரம்பரநடு வாய்முதலாயந்தமாய் நீடியவோர் பெருநிலைமேலாடியபே ரொளியே, வித்தமுறுஞ்சுத்தபரலோகாண்டமனைத்தும்விள க்கமுறச்சுடர்பரப்பி விளங்குகின்றசுடரே, சத்தியஞானா நந்தச்சித்தர்புகழ்பொதுவில் தனித்தநடத்தரசேயென் சாற்று மணிந்தருளே:—

"சுத்தசன்மார்க்கச்சுகத்தனிவெளியெனு
மத்தம்பைகச்சிற்சபை யருட்பெருஞ்சோதி"

திருமந்திரம்.

சுத்தத்திற்சுத்தமேதொல்சிவமாகுதல்
சுத்தத்திற்கேவலந்தொல்லுபசாந்தமாஞ்
சுத்தசகலந்துரியவிலாசமாஞ்
சுத்தத்திலிம்மூன்றுஞ்சொல்லுமாமே:—
சுடருறவோங்கிய வொள்ளொளியாங்கே
படருறுகாட்சிப்பகலவனீச
னடருறுமாயையிருளிருள்வீசி
னுடனுறுஞானத்துறவியனாமே:—
ஒளியையொளிசெய்துவோமென்றெழுப்பி
வளியைவளிசெய்துவாய்த்திடவாங்கி
வெளியைவெளிசெய்துமேலெழவைத்துத்
தெளியத்தெளியுஞ் சிவபதந்தானே:—

மேற்குறித்த பாக்களிற் குறிப்பித்துக் கூறியவாறு சுத்தத்திலக்கணம் வருமாறு:—

சுத்தம்—ஒன்று மல்லாதது, அதுபிரகாசம் உட்டணஞ் சோபையென்னு முக்குணத்தையு முடைய சூரியனைப்போலருள் பரை யானந்த மென்னு மூன்றிலக்கணத்தை யுடையது. ஒளி, சோபை, பிரகாசமெனு மூன்றனுள் பிரகாசம் காரணம். சோபை காரியகாரணம் அக்கிகாரியம். காரிய

அக்நிபிரகாசமத்தியில்கடவுளின்காரியமாய் அதிதூரத்திலிருக்கிற விருளாகிய வஞ்ஞானதிகளைப்போக்கி ஆன்மஅநுபவத்தை தவருவிப்பதாம். ஜீவர்களிருளில் மயக்கமுற்றிருந்து விளக்கொளிகண்ட வக்கணமே வதன்மய மாவதுபோல் கடவுளின் சோபையைக் கண்டவுடன் பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ்செய்ய அதிகாரிகளாவா என்பது சுத்தசன்மார்க்க வாச்சியார்த்தம்.

கடவுள் பிரகாசமெங்கு முள்ளதா லெந்த விடத்தில் ஜீவர்கள் கொலைபுலை விடுத்து விசாரஞ் செய்கிறார்களோ அந்தவிடத்தில் கடவுள் அவரதுகாரண வுருவமாகிய பிரகாசத்தில் நின்று காரியவுருவமாகிய ஒளிவடிவாய்த் தோன்றி யனுக்கிரகிப்பது சுபாவம் என்பது சுத்தசன்மார்க்க லட்சியார்த்தம். இதற்குப் பிரமாணம் அருநூன்னத்தை மஞ்சளில் நனைத்து அதிக நீளமுள்ள நூல் மேற்படிசுன்னத்திலொரு மூனையைக்காட்ட நூல்முழுவதும் சிகப்பாய் விடுவதுபோலாம். இச்சுத்தசன்மார்க்கம் மூவகையாம். அவை பூர்வம், உத்தரம், பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்.

பூர்வம்—தலை பூர்வ சம்பந்தத்தால் பெற்ற பெயர் அது பூர்வஞானமெனும் நெற்றிக்கண்ணால் பார்த்தல்.

உத்தரம்—கால் புருவ நடுக்கண்ணால் பார்த்தல் அது நெற்றியின் மத்தியிலிருப்பது.

பூர்வம்—சிருட்டி, திதி, சம்மாரம் திரோபவம், அநுக்கிரக மென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குங் கர்த்

தாவாக வழங்கி வருகிற பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் மயேசுரன், சதாசிவனென்னுந் தத்துவங்களில் சிருஷ்டியில் திதி, சிருட்டியில்சம்மாரம், சிருஷ்டியில் திரோபவம், சிருட்டியில் அநுக்கிரகம் என ஐந்தைந்தாக விரிந்த தத்துவம் இருபத்தைந்தாம். அவற்றை அறுபத்து நாலாயிரத்தில் பெருக்கிய காலமெவ்வளவோ அவ்வளவு காலபரியந்தம் சுத்ததேகி மகா சதாசிவாநுபவத்தைப் பெற்றிருப்பர். சுத்ததேகியாக விருக்கும் வருஷத்தொகை மொத்தம் ஒருகோடி அறுபதுலட்சமாம். இச்சுத்ததேகியால் குறிக்கப்பட்டமார்க்கம் உத்தமம்.

உத்தரம்-சத்மார்க்கம். சத்தென்பதன் பரிபாஷைப் பொருள் அங், சிங், வங், பங், அம, விந்து, நாதம், சிவ, வசி, ஓம், ஹரி, ஹர, சத்து, சித்து, ஆனந்தம் நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரப்பிரமம் நிதானம், சாந்தம், சத்தியம்; ஜோதி, சிவாய சிவாயநம, நமசிவய, அ, உ, ஊ, ஐ, நாராயணாயநமஃ, சிவோகம், சோகம், முதலிய சமய மதங்களில் குறிக்கப்பட்ட மந்தர தந்தர இரகசிய, வாசக வாக்கிய, வசன, அக்ஷரதத்துவ முதலியவைகளாம் இவைசுத்தத்தின் வாச்சியார்த்தம்.

பூர்வ உத்தரோத்தரங்கள் பாவனாதீதம், குணாதீதம், வாச்சியாதீதம் இலட்சியாதீதம் என்பவைகளாம். இவைசுத்தத்தின்லட்சியார்த்தம். அவைபிந்து ஆன்மா, நாதம் பரமாத்மாவாம், நாதத்தோடு பிந்துசேர்ந்தால்

பிந்துசத்தியாயும் நாதஞ் சிவமுமாகின்றன. இது பிந்துவுக்கு உத்தரந்யாயம். பூர்வ நியாயமாவது எல்லாத் தத்துவங்கட்குமப் புறத்தும் மகத்தும் அகப்புறத்தும் புறப்புறத்தும விளங்கித் தத்துவங்களைத் தன்வசப்படுத்தியுந் தொழில்களைச் செய்வித்துந் தனித்துந் தன்னோடு தத்துவங்களைச் சேர்க்கிறபடியால் பிந்து சத்தனும் தத்துவங்கள் சத்தியாயு மிருக்கும். இவ்விரண்டுஞ் சுத்தம், சிதம்பரம் விண்ணென பூர்வோத்தரத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றின் விளக்கம் வருமாறு. பிந்து சூரியப்பிரகாசம்போல் பிரகாசிப்பது. நாதம் சத்தம் இவ்விரண்டும் வாச்சியலட்சியமாய்ப்பரவிந்து, பரநாத, அபரவிந்து, அபரநாத, திக்கிராந்த, அதிக்கிராந்தமென்னும் பிரகாசங்களும், ஸ்தூல, சூக்கும, காரண மகாகாரண, பிரணவ, சத்தி, கலாகம், மகந்தம், கவிந்தம், விந்தம், மகதம், மகாவிண், மகாப்பிரணவம், விந்து, நாதம், பரை, சிவம் அருளென்னும் விண்ணின் வியாபக வியாப்பியங்களுஞ் சாதாரண அசாதாரண காரண மாவனவாம.

திருவருட்பா.

மண்முதலாந் தத்துவத்திற் றன்மைபலகோடிவயங்கு சத்திக்கூட்டத்தால் வந்தனவோரனந்தம், பண்ணுறுமத்தின்மையுளே திண்மையொருகோடி பலித்தசத்திக் கூட்டத்தாற் பணித்தனவோரனந்தம், ஏண்ணுறுமித்திண்மைகளு

மிவற்றினது விகற்பமெல்லாம் தனித்தனிநின் றிலங்கவிலை புரிந்தே, விண்ணென்னும்படியவற்றிற்கலந்துகலவாதுவிலை. யாடுமடிப்பெருமைவிளம்புவதார்தோழி.

"விண்ணிடத்தமுதென்முப்பூவிரிய வதிலொருபூவிரிய வதின்மற்றொருபூவிரிந்திடவிவ்வைம்பூக், கண்ணிடத்தேபிறி தொருபூ கண்மலரவதிலேகட்டவிழ வேறொருபூவிட்டவெழு பூவுப், பெண்ணிடத்தேநான்காகியாணிடத்தேமூன்றாய்ப்பிரி விலவாய்ப பிரிவுளவாய்ப பிறங்கியுடல்காணம், நண்ணிடத் தேர்ந்தியற்றியதில் நடுநின்றுவிளங்கும் நல்லதிருவடிப்பெ ருமை சொல்லுவதார்தோழி.

விண்-சிதாசத்தில்முதலில் சிற்சபை, பொற்சபை,சுத்த ஞானசபை யெனுமூன்று பூவிரிய அவற்றின்பிரகாசத்தால ஷடாந்தவநுபவத்தை அசாதாரணகாரணமாகவுடைய சம்பு விபு பட்சங்களின் பக்கதருமசிருட்டிகளால் மற்றொருபூவிரி ந்தது. அதுகாரிய அக்கி பிரகாசமாம். இப்பிரகாசத்தால் அண்டத்தில் சோமசூரிய அக்கிபிரகாசமுண்டாயின. பிண் டத்தில் மனம் ஜீவன் ஆன்ம ஒளியின் சையோகமுண்டாயி றறு அதுசாமானிய சம்பந்தமுற்றுச் சப்ததாதுவாய்ச் சிரு ட்டிக்குக்காரணமாயது. இச்சிருட்டி சாமானிய விசேடணத் தாற் றாலதேகங்கட்கு எலும்பு, மச்சை, இரத்தம், தோல், மாம்சம், மேதை, சுக்கிலம் என்றுந் தாதுக்கள் பெண்ணி டத்தேநான்காகி ஆணிடத்தேமூன்றாய் பெண்பாகத்தில்கலை நான்கு ஆண்பாகத்தில் கலைமூன்றுஆகஏழுங்கூடி (அஃதா

வது பெண்ணிடத்தில்நான்கு பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு வென்னுஞ் சூரிய சந்திர அக்கி இயமானனென்னு மூயி ரோடு சேர்ந்து சுரோணிதமாய்; ஆணிடத்தில் ஆகாசம், பிரகிருதி, ஆன்மவுணர்ச்சி ஆகமூன்றும் ஒருமித்துச் சுக்கில மாய் அறிவு சத்தி வித்து என்னும் பாகத்தோடு கூடித்தி ஓர்மணியா) யிருத்தல். இது ஆன்மா, சீவன், கரணம்,இந்தி ரியங்களோடு சையோகசம்பந்தமாய், பிரமாதா, பிரமாணம் பிரமிதி, பிரமேயமென்னும் பிரமாசகூடஸ்த சீவசேதனங் களை வியாபகவிளக்கத்தாற் கூட்டியும்பிரித்தும் நடுநின்றும் விளங்கும். ஆதலின் தடத்த சொரூபலட்சணங்களை உரைத் தற்கும் கேட்பதற்கும் எழுதுதற்கும் ஒண்ணாதென்பது சுத்தசன்மார்க்க பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்:—

சமவாயசம்பந்தசமரசம்:—

சமரசம்-எல்லாவந்தங்களினது அந்தமூந்தனைக்குப் பூர் வமாக்கித்தான் உத்தரத்தினின்றும் மருவியது.இதற்குரியா யம் விந்துபரவிந்துவென்னு மிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தவி ந்து வந்ததுபோலும், சிவம் பரசிவமென்னு மிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தசிவம்வந்ததுபோலும், சன்மார்க்கஞ் சிவசன் மார்க்கமென்பவற்றை மறுக்கச் சுத்தசன்மார்க்கம் வந்தது. இதுஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கமெனக் கூறப்படும். சமயசன்மார்க்கம் மதசன்மார்க்கம் மென்பவற்றுளடங்கிய சன்மார்க்கமனந்தம். அவற்றிற்சமய சன்மார்க்கம் முப்பத் தாறு அவற்றைவிரிக்க ஆறுகோடியாம். ஆறுகோடிமந்திர ங்களுஞ் சமயமதங்களாகக்கூறுப.

சாமானியவிசேடசமரசம்:—ஒன்று பலவாகச் சமயமதங்களில் வழங்குகிற கருத்தர்கள், மூர்த்திகள், ஈசுரன், பிரமம், சிவ முதலிய தத்துவங்கள் காலப்பிரமாணபரியந்தம் இருப்பதேயொழிய வதற்குமேலிரா. அதுபோலஷடாந்தமானுபவங்கள் ஒன்றேனும் காலம் இடம் முதலியவற்றால் வேறுபடும். வேதாந்தசித்தாந்தமென்னுமிரண்டில் வேதாந்தத்தில் போதாந்தயோகாந்தமும், சித்தாந்தத்தில் நாதாந்தகலாந்தமுமடங்கிவேதாந்தசித்தாந்தமெனமருவியது. இவைகளின் விசேடம் ஏகம் அனேகம். அஃதாவது சமயத்தில் சிவம,ஏகம்,பிரமம், அனேகம், மதத்தில் பிரமம்ஏகம் பரவிந்து பரநாதம்அனேகம் சமயாதீதத்தில் பிரமம்முதல் சுத்தப்பிரமம்வரையில் அனேகமென்றுகூறுப. சாதாரணபாகத்தில் கடவுள்ஏகம் சீவர்கள்அனேகம், சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கடவுள்ஏகம் சுத்தமாதிதேகத்தைப்பெற்ற ஞானிகள் அனேகம்.

சமரசதர்மம்அருள்வெளி:—தர்மம் என்பது ஜீவதர்மம் குலதர்மம் சாத்திரதர்மமாம். இவற்றின்உண்மை ஆன்மாவின் தன்மையாம். தன்மை-ஆன்மாவின்சுபாவம், சுபாவம் ஆன்மாவின் இயற்கைகுணம். இயற்கைகுணம் தயை, தயை என்பது அருட்சத்தி. இதனைவிருஷபமென்றும், அதன்றன்மையென்றும், அறிதி இயற்கையென்றும் பரஞானமென்றும், பூரணசிட்டையென்றும், அகர உகரமென்றும், அருணடனமென்றும், ஆன்மநெகிழ்ச்சியென்றும், ஆன்ம அசை

வென்றும் அருள்வெளியென்றும் கூறுப. இவ்வருள் வெளியின் தருமத்தால் அசாதாரண காரணபிண்ட வுடலிலிருக்கிற அண்டத்தில் ஆன்மா சிற்றணுவடிவாய் லலாடஸ்தானத்தில் கோடிசூரியப் பிரகாசமுடையதாய், இருப்பிடங்கால்பாகம் பொன்மைமுக்கால்பாகம், சுத்தவெண்மை கலந்தவண்ணம் கால்பாகம்நெற்றியில்ஆன்மவிளச்சமுள்ளது. இதனைப பிரநது அறிவு, பாலம், புச்சுடர், முப்பாழ், நெற்றிக்கண், கபாடஸ்தானம், சாபாத்துவாரம், மகமேருகிரி, புருவமத்தி முதலமெனக்கூறுப. இவ்வாறு கூறியது ஷடாந்தசன்மார்க்கமெனுஞ் சிற்சபை, சமரச சன்மார்க்கமெனும் பொற்சபை, சுத்தசன்மார்க்கமெனுஞ் ஞானசபை. அஃதாவது ஆன்மபிரகாசசமாம். அப்பிரகாசத்துக்குள்ளிருக்கும் பிரகாசமேகடவுள். அதனுள்ளொளியினடைவு நடனம். ஆன்மபிரகாசத்தை மறைக்க மாயாசத்திகளாகியஎழுதிரையுண்டு அவைகறுப்பு, நீலம், பச்சை, சிகப்பு, பொன்மை, வெண்மை, கலப்பாம் அவைமுறையே மாமாயா, மாயா, கிரியா, பரா, இச்சா, ஞானா, ஆதி ஆகிய சத்திகள். இச்சத்திகளின்நீச்சமே திரைநீக்கமெனப்படும். இத்திரைநீக்கத்தால் சுத்தமாதிமூன்றுஞ் சித்தி. சுத்தமாதின்மூன்றின்விபரம்.

சுவர்ணதேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம்

சுவர்ணதேகம்—அனுபாமாணுபட்ச காரியரூப பரத்துவ பரஅறிவு.

பிரணவதேகம்—சம்புபிரகிருதிபட்சகாரியகாரணரூப பாம் பரத்துவ பரம்பரஅறிவு.

ஞானதேகம்—விபுபட்ச காரணரூபபராபரத்துவ பரா பரஅறிவு.

இம்மூன்றும்பொன்னின்வண்ணம். பதினாறுமுதல் நாற் றெட்டுமாற்றுக்கடந்தமாற்று. பன்னிரண்டுவைபசுடையதும் சாகாக்கால் அநுபவத்தைப்பெற்று ஐந்துமுதல் எட்டுவரை யில் சப்தமய தெரிசனத்தால் பிணிமூபபின்மையும் நரை திரை உரைபடாததும் மலம்சலமின்மையும், ஆகாரம், நித் திரை, வேர்வை, தாகம், சாயை ரோமம்வளர்ச்சி தாழ்ச்சி, முதலியவை இல்லாமையுமாம்; தேகாதோற்றிபுந தோற்ற மதுமாயது.

சமரசானுபவம்—அணுபட்ச பரமாணுபட்சத்தில் வி ந்து பரவிந்து சுத்தமாயைகடந்தது: பரநாதம் சுத்த மகா மாயை கடந்தநுபவபேதம், சம்புபட்சத்தில் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன், மயேசுரன், சதாசிவன் விந்து நாதம், பரவிந்து, பரநாதமட்டுமுள்ள அநுபவபேதம்; பிரமன் விஷ்ணு, சுத்த மகாமாயை கடந்தஞானானுபவபேதம், உருத்திரன் சித்தனு பவபேதம், மயேசுரன் ஆனந்தனுபவபேதம், சதாசிவன் சத் தனுபவம், விந்து சிதானந்தனுபவம். நாதம் சதானந்தனு பவம், பரவிந்து சச்சிதானந்தனுபவம், பரநாதம் சிவாநுப வமாம்:—

சமரசானுபவசித்திபேதம்.

காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி.

காமசித்தி அணிமா, லகிமா, மகிமா பிராத்தி, கரிமா, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்.

யோகசித்தி அஷ்டாங்கயோகசாதனத்தால் அறுபத்து நான்கு சித்திகளுந் தன் சுதந்தரத்தில் நடத்துதல். அவை பிராணகற்ப சேகரத்தாலும், சங்கற்ப குளிகையினாலுமாம். பராபரமார்க்கிகளால் பிரமகாலவளவை குறித்தசித்திகாலம் பன்னிரண்டு வருஷமுதல் நூற்றெட்டு வருஷத்திற்குள்ளாக அனேகவிசித்திரங்களை நடத்துவதாம்.

ஞானசித்தி அறிவு நான்முடிபாகிய சுத்தசன்மார்க்க ஞானானுபவம். அறுபத்துநாலாயிரஞ் சத்தியுந் தன்சுதந்தரத்தில் நடத்துகிற சர்வமகாசித்தியாம். இரசவாதம், பரிசவாதம், தாம்பரவாதம், தாதுவாதம், உபரசவாதம், வாக்குவாதம், அக்ஷரவாதம், சங்கற்பவாதம், மந்தரவாதம், தந்திரவாதம், புரீஷிகவாதம், தூளனவாதம். வாயுபிரேரகவாதம், தேவாங்கவாதம் என்பனவற்றால் மகாசித்தி சம்பவிக்கும். இவை ஔஷதி சம்பந்தத்தாலும் குருசம்பந்தத்தாலும், எழுத்துகள்சம்பந்தத்தாலும், தியானயோகசம்பந்தத்தாலும், மலமூத்திரசம்பந்தத்தாலும், பாததூளிகைசம்பந்தத்தாலும், சுவாசசம்பந்தத்தாலும், மூலதாது, சீவதாது, சீவ, தாது மூலசம்பந்தத்தாலும், உபாசனைசம்பந்தத்தாலும்,

பூததாதுசம்பந்தத்தாலும், சித்திக்கும். மதசன்மார்க்கத்தில் பேதாபேத விலக்கணங்களை வியாசாதிகள் பூர்வ உத்தரமீமாஸ்சங்களில் கூறியதுபோல் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கற்ப விகற்ப, சங்கற்பத்தால் காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி பேதங்களில் ஞானசித்தியால் கூறுவதாம்.

சாதாரணசாமானியசங்கற்பம். கற்பம்கடவுள் இடபவாகனரூடராய் லோகத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தருளுங்காலம். இடபம் என்பதன்பொருள் தருமஸ்வரூபமாம். தருமஸ்வரூபம் தயையாம்.

சாதாரணவிசேட சங்கற்பம். இச்சங்கற்பவாதத்தால் நினைப்பு மறப்பு சனனமரணமும் இறந்தாலெழுதலும் முதலியவற்றின் நியாயங் கூறப்படும், நினைப்புமறப்பே சனனமரணம். நினைப்பென்பது தத்துவக் கூறுபாடுமேலேறிவேறொன்றைப்பற்றல் இதுசகலம். விழிப்புமேலேறல் பிரஞ்ஞையோடிருத்தல் என்று கூறப்படும். மறப்பென்பது தத்துவத்தின் ஆவி அதிக்கிரமித்தல்இதுகேவலம் தூக்கம். கீழ்ச்செல்லல் பிரஞ்ஞையில்லாதிருத்தல்என்றுகூறப்படும். ஈண்டு கூறியபடி அனுபக்ஷ அயக்குவசிருட்டியில் எழுவகைப்பிறப்பாம். கற்பத்தில் ஐந்துமாதம்வரையில் குழவியாயிருப்பதொன்று, அவயவாதி உற்பத்திகாலம் இரண்டு, பிண்டம் வெளிப்படுங்காலம்மூன்று, குழந்தைப்பருவகாலம் நான்கு, வாலப்பருவகாலம் ஐந்து, குமாரப்பருவகாலம்ஆறு, விருத்தப்பருவகாலம் ஏழு. அன்றியும் மனோவிருத்திகாமம், வெ

குளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை. இவற்றையொழித்தலென ஏழாயிருத்தலின் மனோசங்கற்பங்களெல்லாம் பிறவிகளாம். காரணப்பிறப்பு ஏழு, சூட்சமப்பிறப்பு ஏழு, ஸ்தூலப்பிறப்பு ஏழு, சாக்கிரப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சுழுத்திபிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சொப்பனப்பிறப்புஒன்று, சாக்கிரத்தில் சுழுத்திப்பிறப்புஒன்று, சொப்பனத்தில் சொப்பனப் பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சுழுத்தி பிறப்பு ஒன்று என பிறப்புப்பலவகையாம். இப் பிறப்புகளற்று நித்தியானந்தமா யருள்வடிவாவதே சுத்தசன்மார்க்கத்தில் "செத்தாரெழுந்தனர். சுத்தசன்மார்க்கஞ் சிறந்தது" என்ற தன்பொருளாம். இஃதன்றியுஞ்செம்பிலே இயற்கையாயுள்ள களிம்பு பரிசனவேதியினால் நிவர்த்திக்கக்கூடியதுபோல அணுபக்ஷ அபக்குவ சிருட்டிகளாகிய மாயாகாரிய தேகத்தில் வாதபித்த சிலேத்துமத்தால் சிறிய பிணிகளும மதத்துவ ஆபாசத்தால் பெருமபிணிகளும் வாராவகை சுத்த உடம்பாக்கிச் சொல்வது ஒருவாறான சுத்தசன்மார்க்கசாதனம்.

சமவாயகரணசம்பந்தசங்கற்பம். ஒற்றுமைவேற்றுமையுடைய மட்குடத்தைப்போல் சங்கற்பவாதம் பலவாம். சங்கற்பம், ஐந்துவகைத்தாம். அவை நிர்விகற்பம், சவிகற்பம், சங்கற்பம், விகற்பம், கற்பம் என்பன. அவற்றுள் நிர்விகற்பம்-கடவுள் அறிவு, சவிகற்பம்-அதனது வியாபகம், சங்கற்பம்-யாதொன்றிலும் பற்றின்றி சுத்தமாகவிருந்தகாலத்தில் தோன்றியஅசைவாகிய நினைப்பே முன் அசைவின்றி

அசைந்த அசைவாகிய மேலசைவென்னும் புடைபெயர்ச்சியேக காலத்து மரணமடைய மாட்டோமென்றமுந்தியபிரஞ்ஞை. விகற்பம்.—மேற்குறித்தவைகளின் அநுசந்தானம். கற்பம்—பிரமசதா சிவகாலஅளவை குறித்தல்.

விசேடநியாயம்.

சங்கறபம்—ஆன்மதிருஷ்டி, விகற்பம்—சீவதிருஷ்டியைச் சிந்தித்தல், கற்பம-பிரமசதாசிவகாலஅளவை குறித்தல்: இக்கற்பம் மஹாகற்பம, அவாந்தரகற்பம் என இருவகைபபடும்.

மஹாகற்பம்—மூலப்பகுதியினின்றுண்டாஞ் சிருஷ்டிமுதல் பிரமாவின் ஆயுள்வரையில் ஏற்பட்டுள்ளகாலம். அவாந்தரகறபம்—சதுர்முகப்பிரமனுடைய ஒருநாட்குரியகாலம். இவ்விரண்டுகற்பத்தி னடுவே யொவ்வொரு வொடுக்கமுண்டாகின்றது. அது நித்திய நைமித்திக பிராகிருதிக ஆத்தியந்திகம் எனநாலவகைத்தாம். இவற்றுள் மரணமே நித்தியபிரளயம், பிரமனுடைய கற்பமுடிவி லுண்டாகின்றவொடுக்கமெதுவோ அதுநைமித்தியபிரளயம், மகத்துவமுதல் விசேடபரியந்த மொடுக்கத்தை அடைவது பிராகிருதபிரளயம், தத்துவஞானத்தால் யோகிக்குப் பிரமத்தினிடத்திலுண்டாகும் ஒடுக்கம் ஆத்தியந்திகப்பிரளயம். திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் " எல்லாரு செயபவல்ல சித்தர் தம்மைபுறம் போதிறந்தாரெழுவர்", "செத்தாரெழுவரென்று கைத்தாளம்போடு "என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியபாக்களிற் குறிப்பித்தவையெலாம்" போகமாந்தர்களுக்குக் காலமுண்

டாக வேயுரைத்தேன்" என்றருளியிருத்தலின் திருவருட்பா
ஆறுவது திருமுறைகளிலுரைத்தவைகளெல்லாம் யோகமா
ந்தர்க்கேயன்றி மோகமாந்தர்க்கல்ல. இதனைநன்குணராதார்
பல பிதற்றியென்பயன். மோகமாந்தர்கள் நித்தியப் பிரளய
மாகிய மரணப்பெரும்பிணியால் செல்லும்பிணியாளர்களா
தலால் இவர்கள் திருவருட்பாவிற்கனதிகாரிகள். யோகமா
ந்தர்களென்னும் ஞானநிஷ்டர்களே அதிகாரிகளாவர். மனி
த தேகத்தில் பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், உருத்திரபதம், ம
யேசுர பதம், சதாசிவபத முதலிய பதங்களிருக்கின்றன
வென்பது யோக நூற்றுணிபாம். அவை மூலாதாரம் சுவாதி
ஷ்டானம் முதலியன. ஈசனிருக்குமிடம் கண்டமுதல் உச்சி
வரையிலாதலின் அதுசுவர்க்கமென்றும், இயமனிருக்குமி
டம் உந்திமுதல்குதபரியந்தமாதலால் அதுநரகமென்றும் கூ
றப்படுதலின் யோகமாந்தர்கள்யோகசித்திவல்லபத்தால் தா
ரகயோகத்தில் மேற்படி பதங்களின் மேற்சென்று அமிர்
தத்தையுண்பதே சாகாத்தலை, வேகாக்கால், போகாப்புனல்
என்று கூறப்படும். இங்ஙனே மடைவதே இறந்தாரெழுந்த
னரென்பதன் கருத்தாம். ஞானசித்தியில் பிரணவவனுசந்
தானஞ் செயுமிடத்துப் பிரணவமேவில்லும் சீவனே அம்
பும் பிரமமேகுறியாம். ஞானயோகநாதவுபாசனையினால் சுத்
தம் பிரணவம், ஞானமென்னுந் தேகசித்தியுண்டாம்.

திருவருட்பா.

"துரியமலைமேலுள தோர்ஜோதிவளநாடு
தோன்றுமதிலையர்நடஞ்செய்யுமணிவீடு

தெரியுமதுகண்டவர்கள் காணிலுயிரோடு
செத்தவரெழுவாரென்றுகைத்தாளம்போடு."

"ஓங்காரவணைமீதுநானிருந்ததருண
மூவந்தெனதுமணவாளர்செவந்தவடிவகன்றே
ஈங்காரப்பளிக்குவடிவெடுத்தெதிரேநின்று
ரிருந்தருள்கவெனவெழுந்தேனெழுந்திருப்பதெனநீ
ஆங்காரமொழியென்றுரொழித்தனனப்போது
நான்றுளேவவர்தாளே வறிந்திலன் முன்குறிப்பை
ஊங்காரவிரண்டுருவமொன்றுளே மாங்கே
வுரைத்தவநுபவந்தோழி நிறைந்தபெரு வெளியே."

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறிப்பித்த படியாதலே சுத்த சன்மார்க்கபயன் என்றுஞ் சாகாக் கல்வியென்றுங் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற தருணமிதே யென்றுவாய்மை, அறந்தழையவுரைக்கின்ற வார்த்தைகளென்வார்த்தைகளென்றறை கின்றாரால், மறந்தசிறியேனு னுரைக்கவல்லனோ எல்லாஞ் செய்வல்லோயுன்றன், சிறந்ததிருவார்த்தையெனத் தெரிந்திலா விம்மனிதர் மதித்திறமை யென்னே.

செத்தாரையெல்லாந்திரும்பவெழுப்புதலிங்
கெத்தால்முடியுமெனிலெம்மவரே - சித்தாம்
அருட்பெருஞ்சோதியதனால்முடியும்
தெருட்பெருஞ்சத்தியமீதே.

திருமந்திரம்.

செத்தார்பெறும்பயனாவது வேதெனில்
செத்துநீர்சேர்வது சித்திணைக் கூடிடிற்
செத்தாரிருந்தாற் செகத்திற்றிரிமலஞ்
செத்தார் சிவமாகியே சித்தர்தாமே.

சிவயோகிஞானிசிதைந்துடல்விட்டாற்
றவலோகஞ் சேர்ந்து பின்தான்வந்துகூடிச்
சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பர்
புவலோகம் போற்றுநற் புண்ணியத் தோரே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்தபடி குணம்புதைய உயிரடக்கங் கொள்ளுதலும், மலஞ்சாதலும், உடல் சிதைந்து நசித்தலும், சீவஈசுர சைதனியங்கள் அஸ்தி பாதி பிரியநாமரூபங்களாலும், சாக்கிர சொப்பனசுழூத்திதுரியம் துரியாதீதம் மூர்ச்சை மரணம் என்னும் அவஸ்தைபேதத்தாலும், பல்வேறுபட்டுப்போகின்றமையையுணராதுவீணேஉழல் உறக்கநிலையில் அலையும் மோகமாந்தர்கள் கூறும் பொய்ம்மைவழக்கையொழித்து, யோகியர் சைவ வைணவ பிரம சௌர சாத்தமுதலிய சமயவாதியர்களாலும் அநுட்டிக்கும் நாதாநுசந்தான உபாசனையினாலும் தியானயோகங்களின் முறையே சொரூப நிட்டையிலும் சகசநிட்டையிலும் காம வெகுளி மயக்கம் என்னும்பகையை யறுத்துப் பொறிபுலனை வென்று வீடுபேறடைதலும், அதனைத்தன்குணத்தோடு அடங்கியிருக்கின்ற கடவுளுடையசத்தியைப்பார்க்கின்றவர்களாகின்றார்களென்பது உபநிடத்தமதார்த்தகலின் ஞானம்

புதைக்க உயிரடக்கங் கொண்டதெனவும்; அத்தியான்ம பரிச்சேதத்தை விட்டுஅதாவது ஜீவன்பஞ்சமலங்களால் கட்டுண்டிருந்த மூடியவிழ்தலே மலஞ்செத்துஎனவும், தற்போதும் இறந்து சிவத்தோடு இரண்டறக்கலத்தலும், பாவனைமாத்திரமாயுள்ள மயக்கவடிவமாகிய கேவலாவத்தையிறத்தலும், விகற்பவடிவாயுள்ள சகலாவத்தை யிறத்தலும், பொதுவடிவாகியபொறிவாயுக்களைச்சேர்ந்தசூக்குமவுடம்பு அதாவது இலிங்கசரீரம் வேறோர் உலகஞ்செல்லுதலுமே செத்தாரிருந்தார் எனவுங்கொள்க. ஈண்டும் எலும்புதசை முதலியவற்றால் கருமமாகிய கயிற்றினால் கட்டப்பட்டுள்ள தூல உடம்பாதலால் மோகமாந்தர்கள் நித்தியப்பிரளயமெனும் மரணவஸ்தை யடைதலும், கிருதயுகத்தில் பிராணன் எலும்பழியாமலிருக்குமட்டும், திரேதாயுகத்தில் தசையுள்ளமட்டும், துவாபரயுகத்தில் இரத்தவலிவுள்ளமட்டும், கலியுகத்தில் அன்னவலிவுள்ளமட்டும் பிராணனிருப்பது ஆதலால், உடம்புஅழிதல் நியதியாம். இதைநிலத்தில்புதைத்துவிடில் கிருமிகளாகி யழியும், சுட்டாற்சாம்பராகும், உடம்பைவெறுத்து நிலத்திலிட்டால் புறத்துள்ள செந்துகள் தின்றுவிடும். இது மோகமாந்தர்க்குரித்தானவை. வேறோருற்றுன்கூறப்புகின் வைதீகசிலர் பஸ்பமெனவும் மந்தரசமஸ்காரத்தால் ஓமஞ் செய்யப்பட்டது சாம்பல்முதலியவற்றிற்கு உபலக்கணமாகி நின்றதெனவுங் கூறுவதுமுண்டு:—

ஏமம் கனகம் என்பனசூரியனைக்குறிப்பிக்கும்பதங்களாம்,

உத்தரம்சாபாணியவிசேடசமரசநியாயம்.

சூரியனிடத்தில் பொன்னைப்போல் பிரகாசிக்கும் அறிவுருவான புருடனொருவனுளன். அவன்சத்தியன் சோபாதிக முடையவன் சிவனது அஷ்டமூர்த்தத்தி லொருவன் விஷ்ணுவினுடைய இருப்பிடமூன்றனுள் சூரியமண்டலமொன்றாதலின் அப்புருஷன்மண்டலரேகையால் மூடப்பட்டுப் பூகோளத்தில் விஷீவன் விஷீவத் புண்ணியகாலமெனப் பெயருடையவனவன். கிராந்திமண்டலவட்டத்தால் தெற்கு வடக்கில் சூரியகோளம் இருபத்து நான்குபாகம் சாயஅதனால் அதுவடக்கே சாய்ந்து அங்கிருந்து தெற்கே புறப்படுங்காலந்தக்ஷணாயண தூமாதி மார்க்கமெனவும், தெற்கிருந்து வடக்கே புறப்படுங்காலமுத்தராயண அர்ச்சிராதிமார்க்கமெனவுங் கூறப்படும். சிவதேகங்களினுந தேவதேகங்களினு மிருப்பது சத்தியமொன்றே யெனக்காயத்திரி முதலிய மந்தரவாதத்தால் சூரியனை உபாசித்து அவ்வுபாசனையின்மிகுதியால் சூரியமண்டலத்தை பேதித்து உத்தராயணகாலத்தில் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் கைலாசம்வைகுந்தமென்னுஞ் சுவர்க்கப்பேற்றையடைவதும் அவ்வுபாசனை யின்றி அக்கினி ஹோத்திரமுதலிய கருமவுபாசனையால் தக்ஷிணாயணகாலத்தில் தூமாதிமார்க்கத்தால் சந்தரமண்டல மடைவதும் சகுணமுத்தியாம். இவ்விரண்டிற்கு மதீதமாதலேநிர்க்குண முத்தியாம். இவைசுத்தசன்மார்க்கத்தில் உத்தரம் ஏமசித்தியெனக் கூறப்படும்.

உத்தரோத்தரம் தேகசித்தி ஏமசித்தி.
விசேடநியாயம் சூதம்.

மதசனமார்க்கிகளாகிய யோகமாந்தர்கள் மந்தர,தந்தர அக்ஷர மூலாக்கினிகமந ஆரோகண தசநாடி ஐக்கிய

ரேசகபூரககும்பக நாத பிரணவ சத்திஅசபைமுதலிய அங்கப்பிராணாயாமத்தால் ஏகாக்ரநிலைவாய்த்தற் கேதுவாதல்போல் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் மூலசிவதாதுக்களாகிய பௌதிகங்களினால் காயசித்திக்கு ஏதுவாதல் உத்தமோத்தரம் எமசித்தியெனச் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும். இதுவிந்துவின் சாமானிய விசேடசமவாய சையோகத்தால் ஜீவதாதுவென்னுஞ் சூதமாம். இதுபௌதிக அண்டபிண்டங்கட்குச் சாமானியசாதாரணகாரணமாயது. இச்சூதத்தின் சொரூபரூபசுபாவ வியாபக வியாப்பிய விசேடசையோக சம்பந்தங்களை விசாரித்தல் வருமாறு.

(ந ம சி வ ய) ந - பிருதுவி. மூலம் மூலிகை; ம-அப்பு சீவன் உப்புகள்; சி-தேயுதாது, பாஷாணங்கள்; வ-வாயு, மூலதாது-உபரசங்கள், ய-ஆகாசம் ஜீவதாது-சூதம்.

மூலம்—செவ்வாழை, பேயன்வாழை, கற்பூரவாழை, சதுரக்கள்ளி, செஞ்சதுரக்கள்ளி, கொடிக்கள்ளி, இலைக்கள்ளி, திருகுக்கள்ளி, நாயுருவி, கருப்புநாயுருவி முதலியனவாம்.

ஜீவன்—ஏகம்பாசாரம், சீனம், காரம், சூடன், அமுரியுப்பு முதலியனவாம்.

தாது—அஞ்சனபாஷாணம், அபிரகம், அவல்பாஷாணம் இலிங்கம், கந்தகம், சாட்டுத்தாளகம், கற்கடகபாஷாணம், கற்பரி, கற்பாஷாணம், காந்தம், கார்முகில், குதிரைப்பல், கெவுரி, சங்கு, சவ்வீரம் முதலியனவாம்.

மூலதாது—துருசுபொன்னிமிளை, அபிரகம், வெள்ளிநிமிளை, காந்தம், கற்பூரச்சிலை, கல்நார், சாஸ்திரபேதி, கல்மதம், நீலாஞ்சனம், கருங்கல் நீலபடிகக்கல் சுக்கான்கல், இராசவர்தம், கெருடக்கல், ஓடுமுதலியன உபரசங்களாம்.

ஜீவதாது சூதம்.

இச்சூதம் இரண்டுவகை. முதலாவது இரசம் இரண்டாவது செவ்வாறையில் வெளிப்பட்டவிந்துநாதம் இதனை அமுரியுப்பு என்றுங் கூறுவர்:—

இச்சூதம் இதுவென்பது.

திருவருட்பா.

ஓதவடங்காது மடங்காது தொடங்காது
வோகையொடுங்காது மடங்காது நடுங்காது
சூதமலங்காது விலங்காது கலங்காது
சோதிபரஞ்சோதிசுயஞ்சோதிபெருஞ்சோதி

ஏதமுயங்காது கயங்காது மயங்காது
வேறியிறங்காது உறங்காது கறங்காது
சூதமிணங்காது பிணங்காது வணங்காது
சோதிபரஞ்சோதிசுயஞ்சோதிபெருஞ்சோதி

திருமந்திரம்.

போகத்தையுள்ளவே போகாதுவாயுவு
மோகத்தை வெள்ளியுமீளும் வியாழத்தில்
மூமெதாத்தமென்மூலை யாளுநற்சூதனுந்
தாதிற்குளமூழ்ந்து தலைகண்டவாறே.

கண்டனுங்கண்டியுங் காதல்செய்யோகத்து
மண்டலங்கொண்டிருபாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டுவானீருருட்டிடத்
தண்டொருகாலுந் தளராது வங்கமே.

அங்கப்புணர்ச்சியுமாகின்றதத்துவ
மங்கத்தில்விந்து வருகின்றபோகத்துப்

" பங்கப்படாமற்பரிகரித்துத்தம்மைத்
தங்கிக்கொடுக்கத்தலைவனுமாமே ".

பாக்களிற் கூறியபடி இச்சூதம் ஒன்றிற் காரியப்படாது தன தருள் வல்லபத்தா லெல்லாவற்றையுந் தானுட் கொண்டு தானாகி வாங்கல் விடல் மேலேறுதல் கீழ்ச் செல்லுதல் தன் மாட்டும் எதிரிட்ட வஸ்துவின் மாட்டும் அடங்காமையுந் தனது ராகாதிகளால் அறுபத்துநான்கு சத்திகளாகிய தாதுக்களையும் நூற்றெட்டுப் பேதங்களாகிய உபரசங்களையுந் தனது சொரூபமாக்கிக் கற்பூரத்தைப் போல் தான் ஒன்றுமாகாது பிரகாசித்தலாம். இதனைச் சோதி, சுயம்புவெனக்கூறுவர்.

சூதத்தின் சாமானிய காரண சிருட்டி.

திருமந்திரம்.

ஓங்காரியென்பாளவளொருபெண்பிள்ளை
நீங்காதபச்சைநிறத்தினையுடையவ
ளாங்காரியாகியேஐவரைப்பெற்றிட்டு
றீங்காரத்துள்ளேயினிதிருந்தாளே.

என்றபடி ஓம் (எ-து.) அகர, உகர, மகர, சிகர, வகர, யகரமாம்; இவைகள் அகரம்-உயிர், உகரம்-பரம், மகரம்-மலம், சிகரம்-சிவம் (சுட்டசாம்பல்). வகரம்-வடிவம், யகரம் சூதம், இச்சூதமே அண்ட பிண்டமாம். சூதம்-உபரசம், கெந்தி-காரசாரம், பொன், அண்டமெனவும், விந்து, மூலைப்பால், நாகம், அமுரி, மலம், பிண்டமெனவும், இவைகள் அக்கி, பிருதிவி இரண்டின் சையோகத்தால் பழச்சாறு நாகமாய்ப் போகாப் புனலெனவும், அப்பு, கவா இரண்டின் சையோகத்தால்

பூநீரே நடுச்சாறு வங்கமாய் வேகாக் காலெனவும், ஆகாசத்தின் குழிச்சாறே வழலை நிமிளையாய் சாகாத்தலையெனவும் இவைகள் "ஆறு தெருவிலகப்பட்ட சந்தியில் சாறுபடுவன" வென்ற திருமந்திரச் செய்யுட்கிணங்க ஆறு விடங்களிலும் உதக வேதை, நிறம், மணம், சுவை, பரிட்சை, குணம், பகல், இரவு ஜாமங்களில் நிற பேதங்களை தெரிந்து உதகமெடுத்து அவ்வுதகத்தில் பூநீர் சேர்க்க அமுரிக்குருவெனவும் (பூ-பிரமன், நீர்-விஷ்ணு) மண்ணுஞ் சலமுங் கலப்புற்றுப் பறங்கி வைப்பாலாயது பூத்த சுன்னமாம். அவை வழலை சவுக்காரம். அவைச் சிறுநீராற் காச்சுகின்ற வழலை, சுணணும்பும், உப்புங் கூட்டிக் காச்சுகின்ற வழலை. உவர்மண், வீரம், வெள்ளை முதலியவை சேர்த்துக் காச்சுகின்ற வழலையாம். இதனையே அமுரிக்குருவென்பர். இக்குருவால் காயசித்திக்குரிய மகா மூலிகைகளை உண்ணுவது.

மகா மூலிகைகளாவது.

சுணங்கன், சோதிரோமம், செந்நாடு, பாவை, சாயா விருட்சம், சாய்கை வேதி, மூவிலைக்குருந்தி. கற்றாமரை, கருநொச்சி, கருநெல்லி, பொற்சீந்தி, செந்திராயி, நீலவேலி, வெண்புரசு.

செம்பு மூலிகைகளாவது.

அவுரி, ஓரிதழ் தாமரை, பிளியரணை, கோவை, சிவந்த கொடி வேலி, சிறிய கீரை, பிடாரமூர்க்கி, கரிசாலை, அங்கிஷபாதி, செவ்வல்லி, கறுஞ்செம்பை, செங்கீரை, தும்பை, பொற்றலை.

ஈய மூலிகைகள்.

சுரை சிந்தி, பொன்னாங்கண்ணி, சிறுபூளை, விழுதி, செருப்படி, முசுட்டை, உத்தாமணி, வெள்ளை குன்றி, வெள்ளறுகு, வெள்ளைச்சாறணை, வெதுப்படக்கி முதலியவை யாம். இம்மூலிகைகளின் சமுதாய குணங்களையும் விந்து நாதத்தாலும், வஸ்துக்களின் சத்துரு மித்துருக்களாலும், ஒவ்வொரு பூதியங்களும் வஸ்துவின் சேர்மானங்களும், இன ங்களும், கரு சோதனைகளும், உப்பு, பாஷாணம், உபரசம், லோகம் இவற்றின் பிறப்புகளும், நீற்றினம், உருக்கினம், செந்தூரவினம், வர்ணவினம், கட்டினம் முதலிய வினங்களும் பத்துவகை மித்திரங்களும், புடமார்க்கம், எரிப்புதிட்டம் ஊற்றின் குறி, அஷ்ட கர்மவாதக் கருத்தொழில்களும், கட்டு வரிசைகளும், இனங்களும், ஆதிக்கு நக்களும், குரு முடிக்குங் காலங்களும், செயநீர் காலம், உருக்கினங் காலம், திராவக காலம், சாறணை, செந்தூரமுடிக்குங் காலங்கள் தெரிந்து முதலில் குருமுடித்து அக்குருவால் பரிசவேதை முதலியவைகளை முடிப்பது. இங்ஙனம் முடிதலே உத்தரோத் தரம் சித்தி ஏம சித்தியாம்:—

திருவருட்பா.

“ நரைதிரைமூப்பிவைநண்ணுவகைதரு
முறைதருபெருஞ்சீருடையநன்மருந்தே ”
“ என்னைதானுக்குமருந்து இங்கேஇறந்தாரையெல்லா
மெழுப்புமருந்து துன்னுமெய்ச்சோதிமருந்து ”

திருமந்திரம்.

"நுரைதிரைநீக்கிநுகரவல்லார்க்கு
நரைதிரைமாறுநமனுமங்கில்லையே"
வீரமருந்தென்றும்விண்ணோர்மருந்தென்றும்
நாரிமருந்தென்றும்நந்தியருள்செய்தா
[illegible] ஞ் [illegible]
சோதிமருந்திதுசொல்லவொண்ணாதே.

என்ற பாக்களிற் குறித்தபடியாதலே சுத்த சன்மார்க்க ஏம வித்தைபின்பயனும் "ஈசனிருப்பது ஏமத்தொழிலிலே" என்றதனுமறிக. விரிக்கிற்பெருகுமாகலின் சுருக்கியுரைத்தனம்.

ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்க தீபிகை
முற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவடிகளே துணை.